

คู่มือศึกษาหลักข้อเชื่อ ของคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์ แอ๊ดเวนตีส

อาร์มิน คริทซิงเงอร์
ARMIN KRITZINGER

คู่มือศึกษาหลักข้อเชื่อของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส

©2020 Armin Kritzinger All Rights Reserved.

วัตถุประสงค์ของคู่มือศึกษานี้ ไม่ใช่เพื่อการเสริมรายการข้อพระคัมภีร์อันครบถ้วนของแต่ละหัวข้อ เนื่องจากว่าท่านสามารถค้นหาข้อมูลเหล่านี้ได้จากเอกสารต้นฉบับ แต่วัตถุประสงค์ของการตีพิมพ์คู่มือฉบับนี้คือ การจัดพิมพ์ข้อความสำคัญอันเป็นกุญแจสู่ความเข้าใจของแต่ละหัวข้อในรูปแบบของสิ่งพิมพ์ขนาดเล็ก ที่ง่ายต่อการพกพาและใช้งาน

คู่มือศึกษานี้ ได้รวบรวมมาจากหลายแหล่งข้อมูลและในบทสรุปของแต่ละหัวข้อ ได้นำเนื้อหามาจาก "หลักข้อเชื่อของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส"

“คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสถือว่าพระคัมภีร์เป็นเพียงหลักความเชื่อเดียวของคริสตจักร และยึดมั่นหลักข้อเชื่อสำคัญต่างๆ ว่ามาจากพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งความเชื่อที่มีอยู่นี้เป็นความเข้าใจของคริสตจักรและเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงคำสอนแห่งพระคัมภีร์ การแก้ไขปรับปรุงข้อความเหล่านี้สามารถกระทำได้ในการประชุมสามัญของสำนักงานใหญ่ของคริสตจักร โดยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์สู่ความเข้าใจในความจริงของพระคัมภีร์ที่สมบูรณ์กว่า หรือการค้นพบภาษาที่ดีกว่าในการถ่ายทอดคำสอนแห่งพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ขององค์พระผู้เป็นพระเจ้า”

(หมายเลขในวงเล็บของแต่ละบทสรุปจะอ้างอิงถึงข้อพระคัมภีร์เพื่อการศึกษาที่อยู่ก่อนหน้าบทสรุปนั้นๆ)

©2020 Armin Kritzinger

All Rights Reserved.

Book Edited Version 4

arminkritzinger@live.com

www.trustthisword.com

YouTube: Armin Kritzinger

สารบัญ

หลักคำสอนเกี่ยวกับพระเจ้า

ข้อที่ 1	พระวอนะของพระเจ้า	4
ข้อที่ 2	พระเจ้าทั้งสามพระภาค	6
ข้อที่ 3	พระเจ้า พระบิดา	8
ข้อที่ 4	พระเจ้า พระบุตร	10
ข้อที่ 5	พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์	13

หลักคำสอนเกี่ยวกับมนุษย์

ข้อที่ 6	การเนรมิตสร้าง	15
ข้อที่ 7	ลักษณะความเป็นมนุษย์	17

หลักคำสอนเกี่ยวกับการช่วยให้รอด

ข้อที่ 8	ความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่	19
ข้อที่ 9	ชีวิต ความตาย และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์	21
ข้อที่ 10	ประสบการณ์แห่งความรอด	23
ข้อที่ 11	การเติบโตในพระคริสต์	26

หลักคำสอนเกี่ยวกับคริสตจักร

ข้อที่ 12	คริสตจักร	29
-----------	---------------------	----

ข้อที่ 13	กลุ่มชนที่เหลืออยู่และพันธกิจ	31
ข้อที่ 14	ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในพระกายของพระคริสต์	33
ข้อที่ 15	การรับบัพติศมา	35
ข้อที่ 16	อาหาร (เมื่อสุดท้าย) ขององค์พระผู้เป็นเจ้า – มหาสนิท	37
ข้อที่ 17	ของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ และพันธกิจการรับใช้	39
ข้อที่ 18	ของประทานการเผยพระวจนะ (ของประทานวิญญาณแห่งคำพยากรณ์)	41

หลักคำสอนเกี่ยวกับชีวิตคริสเตียน

ข้อที่ 19	พระบัญญัติของพระเจ้า	43
ข้อที่ 20	วันสะบาโต	46
ข้อที่ 21	นันทการะ	48
ข้อที่ 22	ความประพฤติตนของคริสเตียน	50
ข้อที่ 23	การสมรสและการมีครอบครัว	52

หลักคำสอนเกี่ยวกับวาระสุดท้าย

ข้อที่ 24	ราชกิจของพระเยซูในสถานศักดิ์สิทธิ์บนสวรรค์	54
ข้อที่ 25	การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์	56
ข้อที่ 26	ความตายและการเป็นขึ้นมาจากความตาย	59
ข้อที่ 27	เวลาหนึ่งพันปีและการสิ้นสุดของความบาป	61
ข้อที่ 28	โลกใหม่	63

1. พระวณะของพระเจ้า

พระวณะมีไว้เพื่ออะไร?

1. 2 ทิโมธี 3:15-17 เป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีขึ้น การอบรมในเรื่องความชอบธรรม
2. สดุดี 119:9 รักษาทางของตนให้บริสุทธิ์
3. สดุดี 119:11 เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์
4. สดุดี 119:105 เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์และเป็นความสว่างแก่มรรคา(ทาง)ของข้าพระองค์
5. สดุดี 119:130 พระวณะให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย
6. อีบรู 4:12 พระวณะวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจ
7. ยอห์น 17:17 พระวณะสามารถชำระให้บริสุทธิ์
8. อิสยาห์ 8:20 การตรวจสอบ
9. เฉลยธรรมบัญญัติ 8:3 เพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์

พระวณะมาจากไหน?

10. 2 ทิโมธี 3:16 การดลใจจากพระเจ้า
11. 2 เปโตร 1:19-21 มนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้า ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงดลใจเขา
12. 1 เซสโลนิกา 2:13 พระวณะของพระเจ้า ไม่ใช่คำของมนุษย์

ระยะเวลาของพระวณะ

13. 1 เปโตร 1:25 พระวณะของพระเจ้ายั่งยืนอยู่เป็นนิตย์
14. มัทธิว 24:35 ถ้อยคำของเราจะสูญหายไปหามิได้เลย

คำเตือน

15. สุภาษิต 30:5-6 อย่าเพิ่มอะไรเข้ากับพระวจนะของพระองค์
16. วิวรรณ์ 22:18-19 ไม่สามารถเพิ่มเติมหรือตัดข้อความออกจากหนังสือเล่มนี้

สรุป

พระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์จากพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ เป็นพระวจนะ ของพระเจ้าที่เขียนไว้โดยพระเจ้าได้ทรงคลใจ (11, 12) แก่มนุษย์ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ ผู้สั่งสอนและเขียนไว้ด้วยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (10) ในพระวจนะนี้ พระเจ้าทรงมอบความรู้ที่จำเป็นเพื่อความรอดพ้นจากบาปแก่มนุษย์ (1, 7, 9) พระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์เป็นการเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์ที่ไม่มีผิดพลาด ถ้อยคำเหล่านี้เป็นมาตรฐานเพื่อการปฏิบัติ (2) เป็นสิ่งตรวจสอบการประพฤติ (8) เป็นสิ่งเปิดเผยหลักคำสอนที่ทรงอำนาจ (3,4, 5, 7) และเป็นบันทึกพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งเชื่อถือได้ตั้งแต่อดีตที่ผ่านมา

2. พระเจ้าทั้งสามพระภาค

พระเจ้าทรงอ้างถึงพระองค์เองว่าเป็นมากกว่าหนึ่ง (พหูพจน์)

1. **ปฐมกาล 1:26** จงให้เราสร้างมนุษย์ในแบบพระฉายของพวกเรา

มีพระเจ้าแต่เพียงองค์เดียว

2. **เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4** พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นพระเจ้าเดียว
3. **เอเฟซัส 4:4-6** มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว พระเจ้าองค์เดียวผู้เป็นพระบิดาของคนทั้งปวง
4. **อิสยาห์ 44:6** เราเป็นผู้ต้นและเราเป็นผู้ปลาย นอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้า
5. **1 ทิโมธี 2:5** มีพระเจ้าองค์เดียว และมีคนกลางแต่ผู้เดียว

มีสามบุคคลในสามพระภาค

6. **มัทธิว 28:19** ให้เรารับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
7. **2 โครินธ์ 13:14** คำอวยพรของทั้งสามพระภาค
8. **1 เปโตร 1:2** การทรงเรียกของทั้งสามพระภาค
9. **ยอห์น 14:26** พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรา จะทรงย้าเตือนท่านทั้งหลายให้ระลึกถึงเรา
10. **1 ยอห์น 5:7** พระบิดา พระวาตะ (ยอห์น 1:1, 2, 14) และพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพยานทั้งสาม นี่เป็นองค์เดียวกัน พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพระเจ้าต่างพระองค์กันแต่ทุกพระองค์เป็นหนึ่ง

เดียวกันในความคิด พระลักษณะ และพระดำริมุ่งหมายในแผนงานที่จะทรง
ทำให้สำเร็จ

ลักษณะเฉพาะของสามพระภาค

11. 1 ยอห์น 4:8 พระเจ้าทรงเป็นความรัก
12. อพยพ 34:6-7 ผู้ทรงเต็มด้วยพระกรุณา และทรงเมตตา ทรงกริ้วช้า และ
บริบูรณ์ด้วยความดีงาม และความจริง ผู้ทรงสำแดงความเมตตานับพันชั่ว
อายุคน ผู้ทรงโปรดยกโทษความชั่วช้า การละเมิดและความบาปเสีย
13. 1 ทิโมธี 1:17 ผู้ทรงพระเจริญอยู่นิรันดร์ ผู้ทรงเป็นองค์อมตะ ซึ่งมีได้ปรากฏ
แก่ตา พระเจ้าผู้ทรงพระปัญญา
14. ยอห์น 14:9 ทรงเปิดเผยในพระคริสต์

เรามีความเกี่ยวข้องกับพระเจ้าอย่างไร

15. วิวรรณ์ 14:7 จงยำเกรงพระเจ้า และถวายสง่าราศีแด่พระองค์ จงนมัสการ
พระองค์ ผู้ได้ทรงสร้าง...

สรุป

มีพระเจ้าเพียงพระองค์เดียว (2-5) พระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็น
สามพระภาคที่เป็นหนึ่งเดียวกัน (6-10) พระเจ้าทรงพระชนม์ตลอดกาล ทรงสรรพานุภาพ
ทรงสัพพัญญู ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งและทรงดำรงอยู่ตลอดกาล พระองค์ไม่มีขอบเขตจำกัด
(13) ทรงอยู่เหนือความหยั่งรู้ของมนุษย์ ถึงกระนั้นก็ตามพระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์แก่
เขา (14) พระองค์ทรงสมควรได้รับการนมัสการ ยกย่องสรรเสริญและได้รับการปรนนิบัติ
รับใช้โดย สรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างตลอดไปเป็นนิรันดร์ (15)

3. พระเจ้า พระบิดา

พระบิดาในพระเจ้าสามพระภาค

1. **มัทธิว 28:19** ให้เรารับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา และแห่งพระบุตร และแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
2. **ยอห์น 15:26** พระบิดาจะทรงส่งพระวิญญาณที่จะเป็นพยานถึงเรา

พระลักษณะของพระเจ้า พระบิดา

3. **ยอห์น 3:16** เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกยิ่งนัก
4. **1 ยอห์น 4:8** พระเจ้าทรงเป็นความรัก
5. **อพยพ 34:6-7** ผู้ทรงเต็มด้วยพระกรุณา และทรงเมตตา ทรงกริ้วช้า และบริบูรณ์ด้วยความดีงามและความจริง ผู้ทรงสำแดงความเมตตานับพันชั่วอายุคน ผู้ทรงโปรดยกโทษความชั่วช้า การละเมิดและความบาปเสีย
6. **1 ทิโมธี 1:17** ผู้ทรงพระเจริญอยู่นิรันดร์ ผู้ทรงเป็นองค์อมตะ ซึ่งมีได้ปรากฏแก่ตา พระเจ้าผู้ทรงพระปัญญา
7. **ฮีบรู 1:1-3** ทรงเปิดเผยพระองค์ผ่านทางพระบุตร
8. **ยอห์น 14:9** ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา

พระเจ้าผู้สร้าง

9. **ปฐมกาล 1:1** ในเริ่มแรกนั้นพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
10. **1 โครินธ์ 8:6** สิ่งสารพัดทั้งปวงบังเกิดขึ้นจากพระองค์

11.เอเฟซัส 3:9 ผู้ทรงสร้างสารพัดทั้งปวงโดยพระเยซูคริสต์

12. สดุดี 33:6, 9 โดยพระวณะของพระเยโฮวาห์ฟ้าสวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้น...พระองค์ตรัส...

13. กิจการ 17:24 พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกกับสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น

ผู้อุปถัมภ์คำขูของเรา

14. กิจการ 17:28 เรามีชีวิตและไหวตัวและเป็นอยู่ในพระองค์

15. เนหะมีย์ 9:6 พระองค์ทรงรักษาสีงทั้งปวงเหล่านั้นไว้

พระเจ้าทรงสถิตอยู่ใกล้เรา

16. กิจการ 17:27 พระองค์มีทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย

สรุป

พระเจ้า พระบิดาองค์นิรันดร์ ทรงเป็นพระผู้สร้าง (9-13) ทรงเป็นแหล่งที่มาของสรรพสิ่ง ทรงเป็นผู้คำจุน(14,15) และทรงมีอำนาจเหนือสรรพสิ่งที่ได้ทรงสร้าง พระองค์ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม และบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ ทรงเมตตา และทรงพระคุณ ทรงพิโรธซ้ำ อุดมด้วยความรักอันมั่นคง และความสัตย์ซื่อ (3-6) พระลักษณะ ฤทธานุภาพของพระองค์ แสดงออก ให้เห็นได้จากพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงเปิดเผยให้เห็นถึงพระบิดา (7,8)

4. พระเจ้า พระบุตร

พระบุตรในสามพระภาค

1. มัทธิว 28:19 พระบุตรในสามพระภาค
2. ยอห์น 10:30 เรากับพระบิดาของเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
3. ยอห์น 14:9 ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา

พระเจ้า พระบุตรทรงเป็นมนุษย์

4. ลูกา 1:35 องค์บริสุทธิ์ที่จะบังเกิดมานั้นจะได้เรียกว่า พระบุตรของพระเจ้า
5. มีคาห์ 5:2 เบธเลเฮม จากเจ้าจะมีผู้หนึ่งออกมาเพื่อเรา เป็นผู้ที่จักปกครองในอิสราเอล
6. ยอห์น 3:16 พระเจ้าทรงรักโลกยิ่งนัก จนได้ทรงประทานพระบุตร
7. ยอห์น 1:14 พระวาตะได้รับสภาพของเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา

พระคริสต์พระเจ้าผู้สร้าง

8. ยอห์น 1:3 พระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมา
9. โกลโลสี 1:16 โดยพระองค์สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้น
10. ฮีบรู 1:2 พระองค์ได้ทรงสร้างกัลปจักรวาลโดยพระบุตร

พระคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

11. ยอห์น 3:16 เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระบุตร
12. โรม 6:23 ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
13. โกลโลสี 1:13-14 ในพระบุตรนั้นเราจึงได้รับการไถ่และการยกโทษบาป

14. **ฟิลิปปี 2:5-11** พระองค์ทรงสภาพมนุษย์และทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา
15. **ฮีบรู 2:9** พระองค์จะได้ทรงลิ้มรสความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน
16. **เอเฟซัส 2:4-8** ให้เรามีชีวิตอยู่กับพระคริสต์เพื่อจะได้อยู่ในแผ่นดินสวรรค์
17. **โรม 3:23-26** เราทั้งหลายชอบธรรมโดยพระคุณ ด้วยการทรงไถ่ของพระคริสต์
18. **1 ยอห์น 5:11-12** ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต
19. **กิจการ 4:12** ไม่มีนามอื่นใดซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้

พระคริสต์ผู้พิพากษา

20. **ยอห์น 5:22** พระบิดา ได้ทรงมอบการพิพากษาทั้งสิ้นไว้กับพระบุตร

พระคริสต์ มหาปุโรหิต

21. **ฮีบรู 8:1** เรามีมหาปุโรหิต
22. **ฮีบรู 2:17-18** เรามีมหาปุโรหิตที่ทรงถูกทดลองเช่นเดียวกับเรา พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองนั้นได้
23. **ฮีบรู 4:15-16** เรามีมหาปุโรหิตผู้ทรงเห็นใจในความอ่อนแอของเรา และจะทรงช่วยเรา

การเสด็จมาของพระคริสต์

24. **ยอห์น 14:1-3** เราจะกลับมาอีก
25. **วิวรณ์ 22:20** เราจะมาโดยเร็ว
26. **วิวรณ์ 22:12-14** เราจะมาพร้อมกับน้ำบำเหน็จของเรามาด้วย

สรุป

พระเจ้าพระบุตรผู้ทรงดำรงอยู่นิรันดร์ได้เสด็จมาเกิดเป็นมนุษย์คือพระเยซูคริสต์ (4) พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่ง (8-10) พระองค์ทรงสำแดงพระลักษณะของพระเจ้า (3) ทรงทำให้การไถ่ มนุษย์ให้รอด พันบาปสำเร็จ (11-19) และโลกได้รับการพิพากษา (20) พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแท้ ตลอดนิรันดร์กาล และทรงเสด็จมาเป็นมนุษย์แท้ พระเยซูผู้ทรงเป็นพระคริสต์ (7) พระองค์ทรงถือกำเนิดขึ้นมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และประสูติจากมารีย์หญิงพรหมจารี พระองค์ ทรงดำเนินชีวิตได้ผ่านการทดลองในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง แต่ทรงเป็นแบบอย่างของความชอบธรรมและความรักของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์แบบ (22) พระองค์ทรงแสดงให้เห็นถึงฤทธานุภาพของพระเจ้าจากการอัศจรรย์ต่างๆ และพระเจ้าได้ทรงพิสูจน์ว่าพระองค์คือ พระเมสสิยาห์ตามพระสัญญาของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงยอมทนทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อชำระบาปและตายแทนเราทั้งหลายด้วยความยินดีเสียสละ ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายและเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในฐานะมหาปุโรหิต เพื่อเราทั้งหลาย (21-23) พระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งด้วยพระรัศมี เพื่อการไถ่ประชากรของ พระองค์ให้รอดเป็นครั้งสุดท้าย และจะทรงนำเอาสรรพสิ่งกลับคืนสู่สภาพเดิมอีกครั้ง (24-26)

5. พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ในสามพระภาค

1. **มัทธิว 28:19** ในพระนามแห่งพระบิดา แห่งพระบุตร และแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
2. **ยอห์น 14:26** พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรา จะให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว

บทบาทหน้าที่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

3. **ยอห์น 16:7-15** พระองค์เป็นพระผู้ช่วยหรือเป็นที่ปรึกษา ผู้กระทำให้โลกรู้ถึงถึงความผิดบาป นำไปสู่ความจริงทั้งหมด และทรงแจ้งถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น
4. **ยอห์น 14:16-18** ผู้ให้คำปรึกษาและผู้ช่วยเหลือ
5. **เอเฟซัส 4:30** ประทับตราให้แก่ท่าน
6. **กิจการ 1:8** ประทานฤทธิ์เดชแก่ท่าน
7. **2 เปโตร 1:21** คลองใจพวกผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าในการกล่าวพระคำของพระองค์
8. **กิจการ 10:38** ทรงช่วยเหลือพระคริสต์
9. **โรม 8:2-10** ทรงควบคุมธรรมชาติของมนุษย์
10. **โรม 8:26** ทรงช่วยในการแปลความ คำอธิษฐานของเรา

พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้สร้าง

11. **ปฐมกาล 1:1-2** พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวอยู่เหนือผิวของน้ำนั้น

สรุป

พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำหน้าที่ร่วมกับพระบิดาและพระบุตรในการเนรมิตสร้าง (11) การเสด็จมาเกิดเป็นมนุษย์ และการไถ่ให้รอด (3-6) พระองค์ทรงคลไคลผู้เขียนพระคัมภีร์ (7) ทรงประทับอยู่ในชีวิตของพระคริสต์ด้วยฤทธิ์เดช (8) พระองค์ทรงนำมนุษย์และช่วยในการ ตัดสินใจ และบรรดาผู้ตอบสนองต่อการทรงเรียก พระองค์ก็ทรงเปลี่ยนแปลง ชีวิตของเขาให้เข้าสู่พระฉายาของพระเจ้า (9) พระเจ้าพระบิดา และพระบุตรได้ทรง ประทานพระวิญญาณ ลงมาประทับ อยู่กับบุตรทั้งหลายของพระองค์เสมอ พระวิญญาณทรงประทานของประทานฝ่ายพระวิญญาณแก่คริสตจักร มอบอำนาจเพื่อจะเกิดผลในการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์และร่วมประสาธน์กับพระคัมภีร์เพื่อนำไปสู่ความจริงทั้งหมด

6. การนมรมิตสร้าง

เรื่องราวแห่งการทรงสร้าง

1. ปฐมกาล 1:1 - 2:25 การทรงสร้างในเจ็ดวัน

การยำเื้อนถึงการทรงสร้าง

2. อพยพ 20:11 เพราะในหกวันพระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก
3. สดุดี 33:6, 9 พระผู้สร้างฟ้าสวรรค์
4. สดุดี 104:1-35 สรรเสริญพระผู้สร้างแผ่นดินโลก
5. เนหะมีย 9:6 สรรเสริญพระผู้สร้าง
6. อีบรู 11:3 สิ่งที่ยมองเห็นเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่ไม่ปรากฏให้เห็น

พระเจ้าสามพระภาคในการทรงสร้าง

7. มาลาคีย 2:10 พระบิดาองค์เดียว พระเจ้าองค์เดียวที่ทรงสร้างเรา
8. ยอห์น 1:3 โดยทางพระวาตะ ทุกสิ่งจึงถูกสร้างขึ้น

มนุษย์ถูกสร้างมาพร้อมกับบทบาทหน้าที่ในโลก

9. ปฐมกาล 1:28 จงมีลูกดกและทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดินโลก และจงมีอำนาจเหนือแผ่นดินนั้น และครอบครองเหนือสัตว์ทั้งปวง
10. ปฐมกาล 2:15 ให้นำมนุษย์อยู่ในสวนเอเดนเพื่อดูแลและรักษาสวน

การแต่งตั้ง ๓ การทรงสร้าง

- 11.ปฐมกาล 2:15 งาน
- 12.ปฐมกาล 1:28 การให้กำเนิด
- 13.ปฐมกาล 2:18-24 การแต่งงาน
- 14.ปฐมกาล 1:5, 14 เวลา
- 15.ปฐมกาล 2:1-3 วันสะบาโต
- 16.ปฐมกาล 2:16-17 อำนาจแห่งการตัดสินใจ

สรุป

พระเจ้าพระผู้สร้างสรรพสิ่ง พระองค์ได้ทรงเปิดเผยเรื่องราวแห่งการเนรมิตสร้างของพระองค์ ให้เห็นว่าเป็นความจริงตามที่ได้บันทึกไว้ (1, 7, 8) พระเจ้าทรงสร้าง “ฟ้าและแผ่นดิน” ในหกวัน และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตในโลก และทรงพักในวันที่เจ็ดของสัปดาห์แรก (2) ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงตั้งวันสะบาโตให้เป็นทีระลึกถึงการเนรมิตสร้างตลอดไป (14) ชายคนแรกและหญิงคนแรกได้รับการสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า เป็นผลงานชิ้นเอกแห่งการทรงสร้าง ของพระองค์ให้เขาครอบครองโลก (9) และให้รับหน้าที่ในการดูแลโลก (10) เมื่อโลกนี้ได้รับการสร้างสำเร็จแล้ว ทรงเห็นว่า “ดียิ่งนัก” อันเป็นการประกาศถึงพระสิริของพระเจ้า

7. ลักษณะความเป็นมนุษย์

ณ การทรงสร้าง

1. ปฐมกาล 1:26-27 มนุษย์ถูกสร้างตามพระฉายาลักษณ์ของพระเจ้า
2. สดุดี 8:4-8 มนุษย์ถูกสร้างให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย
3. ปฐมกาล 2:16-17 กับอำนาจแห่งการตัดสินใจ

การล้มลงในความบาปของมนุษย์

4. ปฐมกาล 3 มนุษย์เลือกที่จะไม่เชื่อฟังและต้องการได้รับความรู้แห่งความรู้ชั่ว
5. สดุดี 51:5 เกิดมาในความบาป

การช่วยกู้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

6. โรม 5:12-17 ความบาปทั้งสิ้นเข้ามาโดยอาดัม แต่ความชอบธรรมทั้งสิ้นเข้ามาโดยพระคริสต์
7. กิจการ 17:24-28 ทรงทำให้อยู่ด้วยกันอย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และพึงพาท้องค์พระคริสต์
8. 2 โครินธ์ 5:19-21 เรากลับคืนดีกับพระเจ้า โดยความชอบธรรมของพระคริสต์
9. สดุดี 51:10 โปรดสร้างจิตใจอันบริสุทธิ์ในข้าพระองค์
- 10.1 ยอห์น 4:7-8 เพราะพระเจ้าทรงรักเราก่อน เราจึงสามารถรักผู้อื่น

สรุป

มนุษย์ทั้งชายและหญิงถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า (1) ให้มีบุคลิกลักษณะเฉพาะ มีอำนาจและอิสระในการคิดและการกระทำ (3) แม้ว่าพวกเขาจะได้รับการสร้างขึ้นมาให้มีอิสระ แต่ละคนเป็นผู้ที่มีร่างกาย จิตใจและวิญญาณจิตที่มองไม่เห็น ซึ่งต้องพึ่งพาพระเจ้า (7) เพื่อการมีชีวิตและลมหายใจและสิ่งอื่นๆ เมื่อบรรพบุรุษคู่แรกของเราไม่เชื่อฟังพระเจ้า เขาปฏิเสธการพึ่งพาพระองค์และตกต่ำลงมาจากตำแหน่งที่เคยอยู่ภายใต้พระเจ้า (4) พระฉายาของพระองค์ที่มีอยู่ในตัวของเขาสูญหายไป และเขาต้องตกอยู่ในความตาย ลูกหลานของเขามีส่วนได้รับสภาพการหลงผิดทำบาปนี้และผลลัพธ์ต่างๆ ที่ตามมา (6) เขาเกิดมาในความอ่อนแอและมีแนวโน้มทำความชั่ว แต่พระเจ้าโดยพระคริสต์ได้นำโลกนี้กลับคืนดีกับพระองค์ (8) พระวิญญาณได้ทรงนำเอาพระฉายาของพระผู้สร้างของเขา (9) กลับคืนมาสู่มนุษย์ที่ต้องตายผู้สำนึกในความผิดของตน มนุษย์ได้รับการสร้างขึ้นเพื่อถวายพระสิริแก่พระเจ้า ได้รับการเรียกให้รักพระองค์ รักเพื่อนมนุษย์ และ เอาใจใส่ดูแลสภาพความเป็นอยู่และสิ่งแวดล้อมของเขา (10)

8. ความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่

ซาตานถูกขับไล่จากสวรรค์

1. อิสยาห์ 14:12-14 ซาตานถูกขับไล่จากสวรรค์ เนื่องด้วยความปรารถนาที่จะเป็นดังพระเจ้า
2. วิวรรณ์ 12:7-9 ซาตานและเหล่าทูตสวรรค์ถูกขับไล่จากสวรรค์
3. วิวรรณ์ 12:10-12 วิบัติจะมีแก่แผ่นดินโลก เพราะว่าพญามารได้ลงมาด้วยความโกรธยิ่งนัก
4. เอเสเคียล 28:14-17 ซาตานนั้นชาญฉลาดและสมบูรณ์แบบ ตั้งแต่วันที่ได้ออกสร้างขึ้นมาจนพบความชั่วช้าในตัวเอง

ซาตานในโลกนี้

5. ปฐมกาล 3 การล้มลงในความบาปของมนุษย์
6. ปฐมกาล 6-8 น้ำท่วมโลก เนื่องด้วยความชั่วช้าของมนุษย์

ผลของซาตานในมนุษย์

7. โรม 1:18-32 พระฉายาลักษณ์ของพระเจ้าในมนุษย์ได้ผิดเพี้ยนไป
8. โรม 8:19-22 บรรดาสรรพสิ่งที่ทรงสร้างนั้น กำลังคร่ำครวญขณะรอคอย

พระคริสต์ทรงเปลี่ยนแปลงเรา

9. โรม 5:12-21 ความบาปได้เข้ามาในโลกเพราะคน ๆ เดียว ดังนั้นความชอบธรรมก็
ได้มาโดยองค์พระเยซูคริสต์ เราคือพยาน
- 10.1 โครินธ์ 4:9 โลกคือทั้งพวกทูตสวรรค์และมนุษย์มองดูเราด้วยความพิศวง
11. อีบรู 1:14 เหล่าทูตสวรรค์จะช่วยเหลือเรา

สรุป

ขณะนี้มนุษย์ทุกคนต่างมีส่วนในความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่ระหว่างพระคริสต์และซาตาน เป็นการขัดแย้งในเรื่องพระลักษณะของพระเจ้า พระบัญญัติของพระองค์ และความเป็นผู้มีอธิปไตยสูงสุดในจักรวาล (10) การขับเคี่ยวนี้เริ่มต้นมาจากสวรรค์ เมื่อครั้งที่พระเจ้าทรงสร้างผู้หนึ่งขึ้นมานั้น ได้ทรงมอบอิสระในการเลือกให้แก่เขา และเขาผู้นี้ได้ยกตนขึ้นจนกลายเป็นซาตาน (4) ผู้เป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้าไปในที่สุด และเขาได้นำทูตสวรรค์ส่วนหนึ่งเข้าร่วมการกบฏ เขาผู้นี้ได้นำเอาวิญญาณแห่งการกบฏเข้ามาในโลก เมื่อชักนำอาดัมและเอวาทำบาป (5) ผลของความบาปที่มนุษย์ก่อขึ้นทำให้พระฉายาของพระเจ้าในมนุษย์ผิดเพี้ยนไป (8) โลกที่ได้รับการสร้างขึ้นเกิดความยุ่งเหยิง และในที่สุดก็ต้องพินาศไปเมื่อเกิดน้ำท่วมโลก (6) บรรดาผู้ที่พระเจ้าสร้างต่างเฝ้าดู (10) โลกนี้ได้กลายเป็นสมรภูมิแห่งความขัดแย้งของจักรวาลซึ่งในที่สุดพระเจ้าแห่งความรักจะเป็นผู้พิชิตจนให้เห็นทุกสิ่ง ในการช่วยเหลือบรรดาประชากรของพระองค์ ในการต่อสู้นี้พระคริสต์ทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์และทูตสวรรค์ผู้ศักดิ์สิทธิ์มาเพื่อชี้แนะ ปกป้อง และชำระคนเหล่านี้ในหนทาง แห่งความรอด (11)

9. ชีวิต ความตาย และการเป็นขึ้นมาจาก ความตายของพระคริสต์

ทำไมพระคริสต์จึงดำรงอยู่ในโลกนี้

1. ยอห์น 3:16 เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกยิ่งนัก
2. อีสยาห์ 53 การสิ้นพระชนม์ของพระองค์นั้นได้ถูกทำนายไว้แล้ว

ทำไมพระคริสต์จึงต้องสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

3. โรม 3:25 พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของเรา
4. โรม 8:3-4 พระเจ้าทรงส่งพระคริสต์มาเพื่อจะให้พระราชบัญญัติได้สำเร็จในผู้ที่ดำเนินตามฝ่ายพระวิญญาณ
5. 1 โครินธ์ 15:3 พระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเรา
6. กิจการ 4:12 ไม่มีนามอื่นใดที่จะช่วยให้เรารอดได้
7. ยอห์น 19:30 สำเร็จแล้ว
8. ฟิลิปปี 2:6-8 พระองค์ทรงเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่กางเขน

การฟื้นคืนพระชนม์ขององค์พระคริสต์

9. โคลโลสี 2:15 พระองค์ได้ทรงชนะเขาโดยกางเขนนั่น
- 10.1 โครินธ์ 15:21-22 ความตายได้อุบัติขึ้นเพราะมนุษย์คนหนึ่งเป็นเหตุ การเป็นขึ้นมาจากความตายก็เป็นเช่นเดียวกัน
- 11.1 เปโตร 2:22-25 พระคริสต์ไม่ได้ทรงกระทำบาปเลย และการวายพระชนม์ของพระองค์ก็เพื่อเราจะได้ดำเนินชีวิตตามความชอบธรรม
- 12.2 โครินธ์ 5:14-15 พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ เพื่อเราทั้งหลายจะได้มีชีวิตอยู่

13.1 ยอห์น 4:10 พระเจ้าทรงใช้พระบุตรของพระองค์ให้เป็นผู้ลบล้างพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลาย

14.1 ยอห์น 2:2 พระองค์ทรงเป็นผู้ลบล้างความบาปที่ตกกับโลกนี้

15.2 โครินธ์ 5:19-21 เพราะพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา ดังนั้นเราจึงเป็นตัวแทนของพระองค์

สรุป

ในชีวิตแห่งความเชื่อฟังพระประสงค์อันสมบูรณ์แบบของพระคริสต์ การทนทุกข์ ความมรณา และการเป็นขึ้นจากความตายของพระองค์ เป็นการจัดเตรียมของพระเจ้า ให้เป็นวิถีทางแห่งการลบบาปให้แก่มนุษยชาติ (3-8) เพื่อบรรดาผู้ยอมรับเอาการลบบาปนี้ ด้วยความเชื่อจะได้รับชีวิตนิรันดร์ (1) และบรรดาสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหลายจะได้เข้าใจความรักอันบริสุทธิ์ของพระผู้สร้าง การลบบาปอันสมบูรณ์แบบนี้พิสูจน์ให้โลกได้เห็นความชอบธรรมแห่งพระบัญญัติของพระเจ้า และพระลักษณะอันทรงพระคุณของพระองค์ ทั้งสองสิ่งนี้ได้ตัดสินโทษความบาปของเราและในขณะเดียวกันก็ให้การอภัยโทษด้วย (13-14) ความมรณาของพระคริสต์มาแทนที่และทำหน้าที่ชดเชยนำมาซึ่งการกลับคืนดีระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ และเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ (9-11) การเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์ประกาศให้เห็นถึงชัยชนะของพระเจ้าเหนืออำนาจแห่งความชั่วและส่วนบรรดาผู้ยอมรับการลบบาปนี้เขาได้ รับหลักประกันว่าจะมีชัยชนะครั้งสุดท้ายเหนือความบาปและความตาย (10) เป็นการประกาศให้ทราบถึงความเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเยซูคริสต์ เพื่อทุกชีวิตทั้งในสวรรค์และแผ่นดินโลกจะถูกเข้าต่อพระองค์

10. ประสบการณ์แห่งความรอด

ผู้ใดสามารถรอดได้

1. ยอห์น 3:16 เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระบุตรนั้น
2. 2 เปโตร 3:9 พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย
3. ทิตัส 2:11-12 พระคุณของพระเจ้าที่นำไปถึงความรอดได้ปรากฏแก่คนทั้งปวง
4. โรม 5:6-10 ขณะเมื่อเรายังขาดกำลัง พระคริสต์ก็ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยคน
อธรรม

การบังเกิดใหม่

5. ยอห์น 3:3-8 ท่านต้องบังเกิดใหม่
6. 1 เปโตร 1:22-23 ท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่
7. โรม 1:2 แต่ท่านจงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่
8. ยอห์น 16:8 พระองค์จะทรงกระทำให้โลกรู้สึกถึงความผิดบาป

ฉันจะรอดได้อย่างไร

9. 2 โครินธ์ 5:17 ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่
10. 2 โครินธ์ 5:21 พระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาป
เพราะเห็นแก่เรา
11. โคโลสี 1:13-14 เราได้รับการทรงช่วย การไถ่ และการยกโทษบาป
12. อีสายห์ 64:6 การกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งสิ้นเหมือนเสื้อผ้าที่
สกปรก

13. **โรม 3:21-26** ความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งทรงประทานโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์สำหรับทุกคนและแก่ทุกคนที่เชื่อ
14. **เอเฟซัส 2:8** ท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ
- a. **ลูกา 17:5** ขอพระองค์โปรดให้ความเชื่อของพวกข้าพเจ้ามากยิ่งขึ้น
 - b. **มาระโก 9:24** ที่ข้าพระองค์ยังขาดความเชื่อนั้น ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยให้เชื่อเถิด
 - c. **โรม 10:17** ความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็โดยการได้ยิน
15. **กาลาเทีย 1:4** พระเยซูทรงสละพระองค์เองเพราะบาปของเราทั้งหลาย
16. **กาลาเทีย 3:13-14** พระองค์ทรงยอมถูกสาปแช่งเพื่อเรา
17. **ทิตัส 3:3-7** พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอดโดยพระคุณของพระองค์
18. **กาลาเทีย 4:4-7** เราได้ถูกรับเป็นบุตร และจะได้เป็นผู้ได้รับมรดก
19. **กาลาเทีย 3:26-29** เช่นเดียวกัน
20. **โรม 8:14-17** เช่นเดียวกันฉันจะรักษาความรอดได้อย่างไร
21. **ฮีบรู 8:7-12** ทรงกระทำพันธสัญญาใหม่กับเรา
22. **เอเสเคียล 36:25-27** พระเจ้าจะทรงเปลี่ยนจิตใจและหนทางของเรา
23. **2 เปโตร 1:3-4** พระองค์ทรงประทานกำลังที่สามารถหลีกเลี่ยงจากความเสื่อมโทรมที่มีอยู่ในโลกนี้
24. **โรม 8:1-4** การประเสริฐจึงไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์

สรุป

โดยความรักและพระเมตตา พระเจ้าทรงทำให้พระคริสต์ (4) ผู้ไม่มีบาป ต้องมีบาป (10) เพื่อโดยพระองค์เราทั้งหลายจะเป็นผู้ชอบธรรมของพระเจ้า (13) ได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราต่างมีความรู้สึกถึงความต้องการของตนเอง ยอมรับความเป็นคนบาปของตน กลับใจใหม่จากการละเมิดทั้งหลาย และฝึกฝนความเชื่อในพระเยซูในฐานะที่ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์ผู้ทรงทำหน้าที่แทนเรา (15) และทรงเป็นแบบอย่างของเรา ความเชื่อนี้ทำให้ได้รับความรอดพ้นจากบาป ซึ่งได้รับมาโดยอุทธานุภาพของพระเจ้าและพระวาทะเป็นของประทานแห่งพระคุณของพระองค์ (13) เราทั้งหลายจึงเป็นผู้ชอบธรรมโดยพระคริสต์ ได้รับเข้าเป็นบุตรชายหญิงของพระเจ้า (17-21) และรับการช่วยกู้จากเจ้าแห่งความบาป เราทั้งหลายเกิดใหม่ (5, 6) และได้รับการทำให้เป็นผู้ชอบธรรม พระวิญญาณทรงสร้างจิตใจของเราขึ้นมาใหม่ (7) ทรงเขียนพระบัญญัติแห่งความรักของพระเจ้าไว้ในจิตใจ ทุกคนต่างได้รับฤทธิ์เดชในการดำเนินชีวิตอันบริสุทธิ์ (21-23) เข้าสนิทอยู่ในพระองค์ทำให้เรามีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า และมีหลักประกันแห่งความรอดตั้งแต่บัดนี้และในวันพิพากษา

11. เติบโตขึ้นในพระคริสต์

ชีวิตเริ่มต้นกับการถวายพระชนม์ของพระคริสต์และการตายต่อตัวเอง

1. โครินธ์ 1:13-14 พระองค์ได้ทรงช่วยให้พ้นจากอำนาจของความมืด โดยพระโลหิตของพระองค์
2. โครินธ์ 2:6, 14-15 ท่านได้ต้อนรับเอาพระเยซูคริสต์ เดินในทางของพระองค์ดังที่พระองค์ได้ทรงมีชัยเหนือความชั่วร้ายแล้ว
3. 2 เปโตร 2:9 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบวิธีที่จะช่วยคนที่เดินตามทางของพระเจ้าให้รอดพ้นจากการทดลองต่าง ๆ
4. 1 ยอห์น 4:4 พระองค์ผู้สถิตอยู่ในท่านทั้งหลายเป็นใหญ่กว่าผู้คนที่อยู่ในโลก
5. มัทธิว 20:25-28 ผู้ใดใคร่จะได้เป็นเอกเป็นต้นในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้รับใช้ของพวกท่าน

พระคริสต์ทรงมีชัยชนะเพื่อพวกเรา

6. เอเฟซัส 6:13-18 จงรับยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าไว้
7. ลูกา 10:17-20 ผีทั้งหลายก็ได้อยู่ใต้บังคับของพวกข้าพระองค์โดยพระนามของพระองค์
8. ยอห์น 20:21 พระบิดาของเราทรงใช้เรามาฉันใด เราก็ใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น
9. สดุดี 23:4 ข้าพระองค์จะไม่กลัวอันตรายใด ๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์

เราสามารถเติบโตได้ในพระองค์

- 10.2 เปโตร 3:18 ขอท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณ และในความรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา
- 11.ฟิลิปปี 3:7-14 ไม่ใช่ตัวข้าพเจ้าแต่เป็นองค์พระคริสต์...ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไปสู่หลักชัย
- 12.1 เซสะโลนิกา 5:23 องค์พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงตั้งท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด
- 13.2 โครินธ์ 3:17-18 พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงเราให้เป็นเหมือนพระฉายาขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือมีสง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไป
- 14.โรม 8:38-39 ไม่มีสิ่งใดจะสามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้าได้
- 15.กาลาเทีย 5:22-25 เราต้องมีผลของพระวิญญาณ

สิ่งนี้นำไปสู่การดำรงชีวิตที่มีความชื่นชมยินดี

- 16.1 เซสะโลนิกา 5:16-18 จงชื่นบานอยู่เสมอ จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ จงขอบพระคุณในทุกกรณี
- 17.เอเฟซัส 5:19-20 ร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจ จงขอบพระคุณพระเจ้า ในพระนามพระเยซูคริสต์
- 18.อีบรู 10:25 อย่าขาดการประชุม

สรุป

พระเยซูทรงเอาชนะอำนาจทั้งหลายของมารร้าย ด้วยความตายบนไม้กางเขนของพระองค์ ขณะที่พระองค์ทรงรับใช้ในโลกรนี้ พระองค์ผู้ทรงปราบปรามวิญญาณชั่ว ได้ทำลายอำนาจของพวกมันและในที่สุดจะทรงตัดสินพิพากษา (7) ชัยชนะของพระเยซูทำให้เราทั้งหลายมีชัยชนะเหนืออำนาจทั้งหลายของมารที่พยายามหาทางเข้าครอบงำชีวิตของเรา เมื่อดำเนินชีวิตร่วมกับพระองค์ เราจะมีสันติสุข ความชื่นชมยินดี และมีหลักประกันแห่งความรัก (1-4) ขณะนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับอยู่ภายในชีวิตของเราและประทานพลังอำนาจ (13) เราทั้งหลายจึงได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากภาระหนักอันเกิดจากการประพฤตินในอดีต (12) เมื่อมอบสิ่งเหล่านั้นให้แก่พระเยซูในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่เสมอ เราจะไม่มีชีวิตอยู่ในความมืด (13, 14) หวาดกลัวอำนาจของมารร้าย อวิชชาและชีวิตในอดีตที่ไร้จุดหมายอีกต่อไป อิสราภาพใหม่ในพระเยซูนี้ เราได้รับการเรียกให้เจริญขึ้น ให้มีลักษณะอุปนิสัยเหมือนกับพระอุปนิสัยของพระองค์ (15) สนทนาคิดต่อกับพระองค์ทุกวัน ด้วยการอธิษฐาน (16) กินดื่มพระวณะของพระองค์ ภาวนาพระวณะและในสิ่งที่พระเจ้าทรงพระกรุณาจัดเตรียมไว้ให้ ร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ (17) ร่วมนมัสการกับพี่น้องผู้เชื่อ (18) และมีส่วนร่วมในพันธกิจการประกาศข่าวประเสริฐของคริสตจักร ขณะที่เรารู้สึกตนเพื่อการรับใช้ผู้อื่นด้วยความรักและเป็นพยานถึงความรอดของพระเยซูแก่เขาเหล่านั้น พระองค์จะสถิตอยู่ในเราโดยทางพระวิญญาณเพื่อเปลี่ยนแปลงภาระทุกอย่างที่รับใช้และการใช้ชีวิตให้กลายเป็นประสบการณ์ฝ่ายจิตวิญญาณ

12. คริสตจักร

พระคริสต์และคริสตจักร

1. มัทธิว 16:16-18 บนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้
2. เอเฟซัส 2:19-22 พระคริสต์ ทรงเป็นศิลามุมเอก
3. เอเฟซัส 1:22-23 พระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุขเหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร
4. เอเฟซัส 5:23-27 พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร และคริสตจักรคือร่างกาย
5. โคลโลสี 1:17-18 พระองค์ทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักร

ความเป็นเอกภาพของคริสตจักร

6. 1 โครินธ์ 12:12-28 ทุกส่วนทำงานประสานกันในคริสตจักร
7. เอเฟซัส 4:11-16 ทุกส่วนจะทำงานประสานกันด้วยรักและสามัคคี

ผู้นำคริสตจักร

8. ทิโมธี 1:5-9 ผู้ปกครองโบสถ์ต้องเป็นคนที่ไม่มีข้อตำหนิ
9. กิจการ 6:1-7 การเลือกมัคทายก

คริสตจักรมีอำนาจ

10. มัทธิว 18:15-18 คริสตจักรมีอำนาจในการผูกมัด

สมาชิกคริสตจักรสนับสนุนซึ่งกันและกัน

11. 1 โครินธ์ 16:1-2 เก็บเงินไว้อย่างสม่ำเสมอ
12. กิจการ 4:32-35 ผู้เชื่อแบ่งปันสิ่งที่พวกเขามี

หน้าที่ของคริสตจักร

13. **มัทธิว 28:19** ท่านทั้งหลายจงออกไป...
14. **เอเฟซัส 3:8-11** ผู้ครอบครองอาณาจักรรู้จักพระปัญญาอันชั้นชั้นของพระเจ้าโดยผ่านทางคริสตจักร
15. **ฮีบรู 10:25** ให้เราอย่าขาดการประชุม
16. **1 โครินธ์ 14:33** ทุกอย่างควรกระทำอย่างเป็นระเบียบ

สรุป

คริสตจักรคือชุมชนแห่งบรรดาผู้เชื่อ ผู้ยอมรับและเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้ออก ในการทำหน้าที่เป็นประชากรของพระเจ้าสืบสาน ต่อจากสมัยพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม เราทั้งหลายได้รับการเรียกให้ออกมาจากโลกและรวมใจกันในการนมัสการ การร่วมสามัคคีธรรม เพื่อการสอนพระวจนะเพื่อการร่วมฉลอง พระกระยาหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อรับใช้มวลมนุษยชาติ (6, 7) และเพื่อการประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลก (13) คริสตจักรได้รับสืบทอดอำนาจ (10) มาจากพระคริสต์ผู้ทรงประสูติเป็นพระวาทะ และจากพระคัมภีร์ ซึ่งเขียนออกมาเป็นถ้อยคำ คริสตจักรคือครอบครัวของพระเจ้าที่พระองค์ทรงรับเข้าเป็นบุตรชายหญิงของพระองค์ สมาชิกของคริสตจักรดำรงชีวิตอยู่บนพื้นฐานของพันธสัญญาใหม่ คริสตจักรคือพระกายของพระคริสต์ เป็นชุมชนแห่งความเชื่อที่มีพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะ (2-5) คริสตจักรคือเจ้าสาวที่พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์ เพื่อจะสามารถชำระล้างให้สะอาด เมื่อพระองค์เสด็จมาด้วยชัยชนะ จะทรงนำคริสตจักรถวายแด่พระองค์เป็นคริสตจักรที่มีสง่าราศี ผู้สัตย์ซื่อตลอดทุกยุคสมัยเป็นผลจากการซื้อได้ด้วยพระโลหิตของพระองค์ ไม่มีค่าพร้อย ไร้รอย หรือมลทินใดๆ แต่ทว่าบริสุทธิ์ ปราศจากตำหนิ

13. กลุ่มคนที่เหลืออยู่และพันธกิจ

ใครคือกลุ่มคนที่เหลืออยู่

1. โรม 11:5 พวกที่เหลืออยู่ได้ทรงเลือกไว้โดยพระคุณ
2. วิวรณ 12:17 ผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซู

หน้าที่ของกลุ่มคนที่เหลืออยู่

3. วิวรณ 14:6-12 ประกาศข่าวประเสริฐของทูตสวรรค์สามองค์
4. วิวรณ 18:1-4 ประชากรของเรา จะออกมาจากนครนั้นเถิด
5. 2 เปโตร 3:10-14 จงเตรียมพร้อม การเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะเป็นดังขโมยยามเที่ยงคืน
6. 1 เปโตร 1:16-19 จงเป็นคนบริสุทธิ์ เนื่องด้วยจะมีการพิพากษา

อนาคตของกลุ่มคนที่เหลืออยู่

7. 2 โครินธ์ 5:10 ทุกคนจะได้รับการพิพากษา
8. วิวรณ 21:1-8 ผู้ที่รอดจะได้อยู่ไปยังแผ่นดินสวรรค์

สรุป

คริสตจักรสากล (The universal church) ประกอบขึ้นจากบรรดาผู้เชื่อพระคริสต์แท้ทั้งหมด แต่ในวาระสุดท้าย เมื่อมีการละทิ้งความเชื่อเกิดขึ้นอย่างดาษดื่นนั้น ได้มีการเรียกกลุ่มคนที่เหลืออยู่ให้ออกมาเพื่อรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อ ของพระเยซู (2) กลุ่มที่เหลืออยู่นี้ประกาศให้ทราบถึงเวลาแห่งการพิพากษาที่มาถึง ประกาศให้ทราบถึงความรอดโดยทางพระคริสต์ และป่าวร้องให้รู้ว่าเวลาแห่งการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์นั้นใกล้เข้ามาแล้ว การป่าวร้องนี้มีสัญลักษณ์ของทูตสวรรค์สามองค์ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ประสานสอดคล้องกับภารกิจแห่งการพิพากษาในสวรรค์และผลที่เกิดขึ้นจากการกลับใจใหม่และเปลี่ยนแปลงแก้ไขใหม่ที่เกิดขึ้นบนโลก (3, 4) ผู้เชื่อทุกคนได้รับการเรียกให้มีส่วนในการเป็นพยานให้แก่ชาวโลกทั้งหมด

14. ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในพระกายของพระคริสต์

การทรงเรียกเพื่อนความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

1. เอเฟซัส 4:1-6 ให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในพระวิญญาณ
2. มัทธิว 28:19-20 ส่งสอนชนทุกชาติ และให้รับบัพติศมา
3. โคโลสี 3:10-15 สวมวิสัยมนุษย์ใหม่ และผูกพันทุกสิ่งไว้ให้ถึงซึ่งความสมบูรณ์
4. สดุดี 133:1-2 น่าชื่นใจมากสักเท่าใดที่ได้อาศัยอยู่ด้วยกัน

การทรงทำให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพระเจ้า

5. ยอห์น 17:20-22 เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังที่พระบิดาทรงสถิตในข้าพระองค์ และข้าพระองค์ในพระองค์
6. โรม 12:4-5 พระคริสต์ทรงรวมเราไว้
7. 1 โครินธ์ 12:12-14 เราทุกคนคือส่วนของร่างกายเดียว
8. เอเฟซัส 4:15-16 จำเริญขึ้นทุกอย่างสู่พระองค์ผู้เป็นศีรษะ คือพระคริสต์
9. กิจการ 17:26-27 พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติ สืบสายโลหิตอันเดียวกันให้อยู่ทั่วพิภพโลก
10. กาลาเทีย 3:27-29 ไม่มีความแตกต่าง...เราทุกคนเป็นผู้รับมรดกตามพระสัญญา

เหตุผลของการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

11. ยอห์น 17:23 ให้โลกได้รู้ว่าพระเจ้าทรงรักเรา

สรุป

คริสตจักร คือ ร่างกายเดียว อันประกอบไปด้วยสมาชิกจำนวนมาก ซึ่งได้รับการเรียกมาจากทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา และทุกชนชาติ (9) เราทั้งหลายล้วนเป็นผู้ได้รับการสร้างขึ้นใหม่ในพระคริสต์ แตกต่างกันทั้งสัญชาติ วัฒนธรรม ความรู้และเชื้อชาติ มีความแตกต่างกันทั้งฐานะทางสังคม ทั้งสูงและต่ำ มั่งมีและยากจน ชายและหญิง สิ่งเหล่านี้ไม่ควรทำให้เรามีความแตกแยกกัน (1-10) เราทุกคนมีความเท่าเทียมกันในพระคริสต์ ผู้ทรงมีพระวิญญาณเดียวที่ได้ผูกพันเราไว้ในการสามัคคีธรรมร่วมกับพระองค์ และสามัคคีธรรมระหว่างเราทั้งหลาย ทุกคนมีหน้าที่รับใช้และได้รับการปรนนิบัติโดยปราศจากอคติหรือถือแต่ตัวเองฝ่ายเดียว เราทั้งหลายแบ่งปันความเชื่อและความหวังใจเหมือนกัน และพร้อมใจออกไปเป็นพยานร่วมกันเพื่อคนทั้งหลายตามที่ได้รับการเปิดเผยจากพระคริสต์ในพระคัมภีร์ (11) ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนี้มีแหล่งที่มาจากความเป็นเอกภาพของพระเจ้าทั้งสามพระภาค ผู้ได้ทรงรับเราทั้งหลายเข้าเป็นบุตรของพระองค์

15. การรับบัพติศมา

ทำไมต้องรับบัพติศมา

1. มัทธิว 3:13-17 พระคริสต์ทรงรับบัพติศมาเพื่อเป็นแบบอย่าง
2. ยอห์น 3:5 ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้

รับบัพติศมาอย่างไร

3. ยอห์น 3:23 ยอห์นให้บัพติศมา ณ ที่ที่มีน้ำมาก
4. มาระโก 1:10 พระองค์เสด็จขึ้นมาจากน้ำ
5. กิจการ 8:38-39 คนทั้งสองลงไปในน้ำ และขึ้นจากน้ำ
6. โคโลสี 2:12 ถูกฝังไว้ในพิธีบัพติศมา

ทรงเรียกเพื่อรับบัพติศมา

7. กิจการ 2:38 จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา
8. กิจการ 22:16 ท่านจะรอช้าอยู่ทำไม จงลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย
9. มัทธิว 28:19-20 จงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ และให้รับบัพติศมา

สัญลักษณ์ของการรับบัพติศมา

10. โคโลสี 2:12-13 ฝังไว้และได้ฟื้นขึ้นสู่ชีวิตใหม่
11. โรม 6:3-4 ถูกฝังไว้กับพระองค์โดยการรับบัพติศมาเข้าส่วนในการตายนั้น และฟื้นขึ้นสู่ชีวิต
12. กาลาเทีย 3:26-29 คนที่รับบัพติศมาเข้าร่วมในพระคริสต์แล้ว ก็จะสวมชีวิตพระคริสต์

สรุป

เราทั้งหลายยอมรับว่าเราเชื่อในความมรณา และการเป็นขึ้นมาจากความตาย ของพระเยซูคริสต์ด้วยการแสดงออกโดยการรับบัพติศมา เพื่อเป็นพยานว่าเราได้ตายต่อบาปและมีความประสงค์จะเดินตามวิถีชีวิตใหม่ (10-12) ด้วยเหตุนี้เราจึงยอมรับว่าพระคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด เข้ามาเป็นประชากรของพระองค์และได้รับการต้อนรับเข้ามาเป็นสมาชิกในคริสตจักรของพระองค์ บัพติศมาเป็นสัญลักษณ์ของความผูกพันของเรากับพระคริสต์ (1) การอภัยความบาปทั้งหลาย (8) และการรับเอาพระวิญญาณบริสุทธิ์ของเรา (2) การจุ่มลงในน้ำทั้งตัว (3-6) และเป็นการเข้ามีส่วนยืนยันความเชื่อในพระเยซู และเป็นหลักฐานของการกลับใจจากความบาป (7) ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์และการยอมรับเอาหลักคำสอนเหล่านั้น

16. อาหาร (เมื่อสุดท้าย) ขององค์พระผู้เป็นเจ้า – มหาสนิท

เพราะเหตุใดจึงมีอาหาร(เมื่อสุดท้าย)ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

1. 1 โครินธ์ 11:23-26 จงกระทำอย่างนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา

คำสั่งของมนุษยชาติ

2. ยอห์น 13:1-10 พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่าง
3. ยอห์น 13:14-17 พระองค์ทรงชี้ให้เราทำตามแบบอย่างของพระองค์

สัญลักษณ์ของขนมปังและน้ำองุ่น

4. ยอห์น 6:48-56 เราเป็นอาหาร(ขนมปัง)แห่งชีวิต
5. มัทธิว 26:26 ขนมปังเป็นกายของพระคริสต์
6. 1 โครินธ์ 10:16, 17 เราซึ่งเป็นบุคคลหลายคน แต่เนื่องจากมีขนมก้อนเดียว เราจึงเป็นร่างกายเดียว
7. มัทธิว 26:27, 28 น้ำองุ่น คือ โลหิตของพระคริสต์ ซึ่งต้องหลั่งออกเพื่อยกบาปโทษคนเป็นอันมาก

การเตือน

8. 1 โครินธ์ 11:27-29 มีส่วนร่วมกินและดื่มอย่างจริงจัง

ข้อสรุป

9. ยอห์น 6:56 ผู้ที่กินเนื้อและดื่มโลหิตของเรา ผู้นั้นก็อยู่กับเราและเราอยู่กับเขา
10. มัทธิว 26:29 พระคริสต์จะรับประทานอีกครั้งบนแผ่นดินสวรรค์

สรุป

การเข้าร่วมเพื่อรับประทานอาหารมื้อสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า คือการเข้ามีส่วนร่วมในการรับสิ่งที่เป็สัญลักษณ์ของพระกายและพระโลหิตของพระเยซู เป็นการแสดงออกซึ่งความเชื่อในพระองค์ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด (4-7) การเข้ามีส่วนร่วมในพิธีเข้าสนิทกับพระคริสตนี้ พระองค์ประทับอยู่ด้วยเพื่อพบและเสริมกำลังแก่บรรดาผู้ติดตามพระองค์ ขณะที่เราทั้งหลายเข้าร่วมพิธีนั้น เราประกาศการสิ้นพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจนกว่าพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้งด้วยความชื่นชมยินดี (1) การเตรียมตัวก่อนเข้าร่วมในพิธีรับประทานอาหารมื้อสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น แต่ละคนจะสำรวจตนเอง กลับใจใหม่ และสารภาพความผิดบาป (8) พระอาจารย์ได้ทรงเจิมพิธีล้างเท้าเพื่อเป็นการแสดงออกถึงการชำระล้างอีกครั้งหนึ่ง เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้ร่วมในพิธียินดีรับใช้ซึ่งกันและกัน ด้วยความถ่อมตนตามแบบอย่างของพระคริสต์ (2, 3) และเข้าเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความรัก พิธีมหาสนิทเปิดกว้างให้คริสเตียนทุกคน (ไม่สังกัดคณะนิกาย) เข้าร่วมได้

17. ของประทานฝ่ายจิตวิญญาณและพันธกิจการรับใช้

พระวิญญาณทรงมอบของประทานแก่เรา

1. 1 โครินธ์ 1:5-7 ท่านทั้งหลายจึงมิได้ขาดของประทานเลย
2. 1 โครินธ์ 12:4-11 ของประทานนั้นมีต่างๆ กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน
3. 1 โครินธ์ 12:12-27 ของประทานที่แตกต่างกันนั้นก็เหมือนดังร่างกายที่มีหลายส่วน
อันทำงานเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน

ของประทานแห่งพระวิญญาณ

4. ลูกา 11:13 คนบาปยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ยอต่อพระองค์
5. 1 โครินธ์ 12:8-10, 28 ของประทาน 12 ประการ
6. 1 โครินธ์ 12:31 - 13:13 ของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

ของประทานอันประสานกัน

7. โรม 12:4-8 ของประทานที่แตกต่างกัน ร่างกายอันประกอบด้วยหลากหลายส่วน
8. เอเฟซัส 4:11-16 ของประทานที่แตกต่างกันทำหน้าที่ประสานกันเพื่อการเจริญเติบโตขึ้นของร่างกาย

การใช้ของประทาน

9. 1 เปโตร 4:10, 11 ใช้ของประทานเพื่อถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า
10. เอเฟซัส 4:12, 13 เพื่อเตรียมสู่การรับใช้และเพื่อเสริมสร้างร่างกายของพระคริสต์

การเตือน

11. มัทธิว 25:14-30 คำอุปมาเรื่องตะลันต์

สรุป

พระเจ้าทรงประทานของประทานฝ่ายจิตวิญญาณแก่สมาชิกในคริสตจักรทุกชั่วอายุคน สมาชิกแต่ละคนนำเอาของประทานนั้นมารับใช้ด้วยความรักเพื่อประโยชน์ของคริสตจักร และเพื่อนมนุษย์ (8) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้แทนประทาน แบ่งปัน ความสามารถ เหล่านี้แก่สมาชิกในคริสตจักรแต่ละคนตามพระประสงค์ของพระองค์ (2, 3) ของ ประทานเหล่านี้ทำให้สมาชิกโบสถ์มีความสามารถต่างๆ และการรับใช้ตามที่คริสตจักร ต้องการ เพื่อให้หน้าที่ต่างได้รับการเติมโดยพระเจ้าประสบความสำเร็จตามที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ของประทานเหล่านี้รวมทั้งการรับใช้ด้วยความเชื่อ การรักษาโรค การ เทพนา (พยากรณ์) การประกาศข่าว การสอน การบริหาร การกลับคืนดี ความมีเมตตา และความเสียสละเพื่อการรับใช้แบ่งปันและการทำกุศลเพื่อช่วยเหลือและหนุนใจแก่คน ทั้งหลาย (5, 6) สมาชิกโบสถ์บางคนได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าและได้รับการ ประทานความสามารถโดยพระวิญญาณ เพื่อทำหน้าที่ตามที่คริสตจักรยอมรับในการ อภิบาลศิษย์ การประกาศข่าวประเสริฐ การเป็นสาวก และการสอน ในพันธกิจที่มีความ จำเป็น เพื่อเตรียมสมาชิกโบสถ์พร้อมในการรับใช้ในการสร้างคริสตจักรให้เจริญฝ่ายจิต วิญญาณ และเพื่อสนับสนุนให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวในความเชื่อ (7, 8) และมีความรู้ เรื่องพระเจ้า เมื่อสมาชิกรับเอาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณเหล่านี้ ในฐานะผู้อารักขาที่ ซื่อสัตย์แห่งพระคุณที่ได้รับ คริสตจักรจึงได้รับการปกป้องจากอิทธิพลการทำลายของ หลักคำสอนผิด เติบโตขึ้นด้วยความเจริญเติบโตที่มาจากพระเจ้า เสริมสร้างความเชื่อและ ความรัก (10)

18. ของประทานการเผยพระวจนะ

(ของประทานวิญญาณแห่งคำพยากรณ์)

การสัญญาของประทานการเผยพระวจนะ

1. โยเอล 2:28-29 เราจะเทพระวิญญาณของเรามาเหนือมนุษย์ทั้งปวง
2. กิจการ 2:14-21 เปโตรได้กล่าวคำของท่านโยเอลในช่วงเทศกาลเพ็นเทคอสต์

แหล่งแห่งคำเผยพระวจนะ

3. 2 เปโตร 1:19-21 คำเผยพระวจนะ(คำพยากรณ์) มาจากพระวิญญาณ
4. 1 โครินธ์ 12:10, 28 ของประทานแห่งพระวิญญาณ
5. อีบรู 1:1 พระเจ้าทรงตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะ

จงระวังผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ

6. มัทธิว 7:15 นุ่งห่มลูกแกะ แต่ภายในเขาร้ายกาจดุจหมาป่า
7. มัทธิว 24:11 ผู้เผยพระวจนะปลอมจะล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป

การทดสอบผู้เผยพระวจนะ

8. มัทธิว 7:16 ท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของเขา
9. อีสยาห์ 8:20 หากเขาไม่ได้พูดตามพระโอวาทและถ้อยคำพยาณ

กลุ่มคนที่เหลืออยู่มีของประทานการเผยพระวจนะ

10. วิวรณ 12:17 ผู้ที่ยึดถ้อยคำพยาณของพระเยซู
11. วิวรณ 19:10 คำพยาณกล่าวถึงพระเยซูนี้เป็นหัวใจของการเผยพระวจนะ

สรุป

หนึ่งในจำนวนของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ การเผยพระวจนะ (หรือ การพยากรณ์) (3, 4) ของประทานชนิดนี้เป็นข้อบ่งชี้เครื่องหมายซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรที่เหลืออยู่ และได้เปิดเผยให้เห็นจากการรับใช้ของนางเอเลน จี. ไวท์ (10, 11) ในฐานะของผู้สื่อข่าวของพระเจ้า หนังสือของนางยังคงเป็นแหล่งข้อมูลความจริงที่เป็นหลักฐานให้การ คำปลอบโยน คำชี้แนะ คำสั่งสอนและการว่ากล่าวตักเตือน นอกจากนั้นหนังสือเหล่านี้ ยังอธิบายพระคัมภีร์ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น คำสอนและเรื่องราวทั้งหลายจะต้องนำมาพิสูจน์

19. พระบัญญัติของพระเจ้า

อะไรคือพระบัญญัติ

1. อพยพ 20:1-17 พระบัญญัติสิบประการ
2. มาระโก 10:19 พระเยซูทรงอ้างถึงพระบัญญัติสิบประการ

ความถาวรของพระบัญญัติ

3. เฉลยธรรมบัญญัติ 5:29 จะสุขอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์
4. มัทธิว 5:17-19 พระบัญญัติจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

การรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า

5. เฉลยธรรมบัญญัติ 28:1-14 พระพรสำหรับผู้ที่รักษาพระบัญญัติ
6. 1 ยอห์น 5:3 การรักพระเจ้าคือการรักษาพระบัญญัติของพระองค์
7. โรม 8:3-4 พระองค์ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาเพื่อช่วยเราในการรักษาธรรมบัญญัติโดยพระวิญญาณ
8. 1 ยอห์น 3:4 ความบาปคือการไม่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์
9. โรม 3:20 ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเป็นคนชอบธรรมโดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติ
10. โรม 6:14 เราได้ได้อยู่ใต้ธรรมบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ
11. เอเฟซัส 2:8-9 เรารอดโดยพระคุณ และมีใช้โดยตัวเราทั้งหลายกระทำเอง
12. โรม 6:1-2 ควรเราจะอยู่ในบาปต่อไป เพื่อให้พระคุณมีมากยิ่งขึ้นหรือ อย่าให้เป็นอย่างนั้นเลย

13. ยอห์น 15:10 ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามบัญญัติของเรา ท่านก็จะยึดมั่นอยู่ในความรักของเรา
14. 1 โครินธ์ 7:19 การที่เข้าหรือไม่เข้าสุหนัตไม่สำคัญอะไร แต่การประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าสำคัญ

พระบัญญัติใหม่

15. มัทธิว 22:36-40 จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุด...
16. อีบรู 8:10 เราจะจารึกพระธรรมบัญญัตินั้นไว้ในดวงใจของเขา
17. สดุดี 40:8 ข้าพระองค์ปิติยินดีที่กระทำตามน้ำพระทัยพระองค์ พระธรรมของพระองค์อยู่ในจิตใจของข้าพระองค์

ข้อสรุป

18. สดุดี 19:7-11 กฎหมายของพระเจ้ารอบคอบ...
19. สดุดี 119:165 บุคคลเหล่านั้นที่รักพระธรรมของพระองค์ มีสันติภาพใหญ่ยิ่ง...

สรุป

หลักธรรมอันยิ่งใหญ่ของพระบัญญัติแห่งพระเจ้ารวมอยู่ในพระบัญญัติสิบประการ (1) และได้แสดงให้เห็นแบบอย่างในชีวิตของพระคริสต์ พระบัญญัตินี้สะท้อนให้เห็นถึงความรักของพระเจ้า พระประสงค์ และความมุ่งหมายของพระองค์เกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติของมนุษย์ ซึ่งได้ผูกพันมนุษย์ทุกชั่วอายุเข้าไว้ด้วยกัน (3, 4) หลักเกณฑ์เหล่านี้เป็นพื้นฐานแห่งพันธสัญญาของเจ้ากับประชากรของพระองค์ และเป็นมาตรฐานการ

พิพากษาของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงเป็นผู้แทนของพระองค์ทรงเป็นผู้
ชี้ให้เห็นความบาป และปลุกจิตใจให้สำนึกว่าต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ความรอดได้มา
โดยพระคุณไม่ใช่ด้วยการประพฤติ (9-12) ทว่า ผลของความรอดนั้นคือการเชื่อฟังและ
รักษาพระบัญญัติ (5-7) ความเชื่อ ฟังนี้พัฒนาไปสู่ลักษณะนิสัยคริสเตียนและมีผลต่อการ
มีชีวิตที่เป็นสุข (18) ปรากฏให้เห็นจากการที่เรารักองค์พระผู้เป็นเจ้าและห่วงใยเพื่อน
มนุษย์ ความเชื่อฟังแห่งความเชื่อนี้ แสดงออกให้เห็นถึงฤทธานุภาพของพระคริสต์ที่
เปลี่ยนแปลงชีวิตของคนทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้จึงเสริมกำลังแก่การเป็นพยานของคริสเตียน
(7)

20. วันสะบาโต

การเริ่มต้นของวันสะบาโต

1. ปฐมกาล 2:1-3 วันสะบาโตเริ่มต้นที่สวนเอเดน

วันสะบาโต- อนุสรณ์การย้าเตือน

2. อพยพ 16:23-30 ไม่มีมานาในวันสะบาโต
3. อพยพ 20:8-11 จงระลึกถึงวันสะบาโต ...

วันสะบาโตอนุสรณ์แห่งการทรงสร้าง

4. อพยพ 20:11 ในหกวันพระเจ้าทรงสร้าง
5. อพยพ 31:17 เป็นหมายสำคัญว่า ในหกวันพระเจ้าได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก

วันสะบาโตเป็นสัญลักษณ์ที่พระเจ้าทรงทำให้เราบริสุทธิ์

6. อพยพ 31:13-17 เป็นหมายสำคัญตลอดไป
7. เอเสเคียล 20:12, 20 เป็นหมายสำคัญ เพื่อเขาจะทราบว่าเป็นพระเจ้า เป็นผู้กระทำให้เขาบริสุทธิ์

พระเยซูและวันสะบาโต

8. ลูกา 4:16 พระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาในวันสะบาโตตามเคย
9. มาระโก 1:21-32 พระองค์ทรงรักษาในวันสะบาโต
10. มัทธิว 12:1-12 พวกศิษย์ของพระองค์ได้ทรงขำในวันสะบาโต
11. มาระโก 2:27-28 วันสะบาโตนั้นทรงตั้งไว้เพื่อมนุษย์
12. ลูกา 23:54-56 พระเยซูทรงพักผ่อนในหลุมฝังศพในวันสะบาโต

การรักษาวันสะบาโต

13. **เลวีนิติ 23:32** จากเวลาเย็นจนถึงเวลาเย็น
14. **อิสยาห์ 58:13-14** ถ้าเจ้าหยุดเหยียบย่ำวันสะบาโต

วันสะบาโตบนแผ่นดินสวรรค์

15. **อิสยาห์ 66:22-23** ทุกวันสะบาโต

สรุป

หลังจากที่พระเจ้าพระผู้สร้างผู้ทรงเกื้อกูล ทรงสร้างสรรพสิ่งในหกวัน พระองค์ทรงพักผ่อนในวันที่เจ็ดและได้สถาปนาวันสะบาโตขึ้นเพื่อมนุษย์ทั้งหลาย ให้เป็นอนุสรณ์แห่งการสร้างของพระองค์ (1, 4, 5) พระบัญญัติของพระเจ้าที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในข้อสี่ได้กำหนดให้รักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ด (3) เป็นวันแห่งการพักผ่อน นมัสการ และรับใช้ สอดคล้อง กับคำสอนและการปฏิบัติของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นเจ้าของวันสะบาโต (8-12) วันนี้เป็นวันแห่งความเปรมปรีดิ์ที่ได้เข้าสนิทใกล้ชิดกับพระเจ้าร่วมพี่น้อง ร่วมความเชื่อ เป็นสัญลักษณ์การไถ่ของพระคริสต์เพื่อเรา เป็นเครื่องหมายแสดงถึงการชำระให้บริสุทธิ์ เป็นการแสดงออกถึงความจงรักภักดี และเป็นการได้ชิมรสชาติชีวิตนิรันดร์ของแผ่นดินสวรรค์ที่จะได้รับในอนาคตข้างหน้า (15) วันสะบาโตเป็นหมายสำคัญนิรันดร์แห่งพันธสัญญานิรันดร์ของพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ (6, 7) การรักษาวันสะบาโตเวลาอันบริสุทธิ์ด้วยความชื่นชมยินดี เริ่มจากดวงอาทิตย์ตกของเย็นวันหนึ่งไปถึงดวงอาทิตย์ตกดินอีกในวันรุ่งขึ้น (13) เป็นเวลาแห่งการเฉลิมฉลองการเนรมิตสร้างของพระเจ้า และราชกิจแห่งการไถ่บาปของพระองค์

21. จันทภาวะ

ทำไมต้องดูแลทรัพย์สิน

1. สดุดี 24:1 แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในนั้นเป็นของพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้
2. สดุดี 50:10-12 สรรพสิ่งในโลกเป็นของพระเจ้า
3. ปฐมกาล 1:26-28 มนุษย์ได้รับหน้าที่ในการดูแลโลกนี้
4. ปฐมกาล 2:15 ทรงให้มนุษย์อยู่ในสวนเอเดน ให้รักษาสวน
5. 1 พงศาวดาร 29:14 สิ่งของทุกอย่างมาจากพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ถวายของที่เป็นของพระองค์แด่พระองค์เท่านั้น

ทศางค์ (เงินถวายสิบลด)

6. เลวีนิติ 27:30 "ทศางค์ ทั้งสิ้นที่ได้จากแผ่นดินเป็นพืชที่ได้จากแผ่นดินก็ดี หรือผลจากต้นไม้ก็ดีเป็นของพระเจ้า
7. มาลาคีย์ 3:8-12 ถวายคืนทศางค์และจงได้รับพระพร
8. กัณดารวิถี 18:20-26 ทศางค์คือส่วนที่จะสนับสนุนปุโรหิตและคนเลวี
9. 1 โครินธ์ 9:9-14 คนที่ประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐนั้น
10. มัทธีว 23:23 พวกฟาริสีถวายทศางค์ แต่ละเลยสิ่งที่สำคัญกว่า

เงินถวาย

11. สดุดี 96:8 นำเครื่องบูชา
12. สุภาษิต 3:9-10 ถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยทรัพย์สินของตน
13. โรม 15:26-27 พวกต่างชาติถวายเงินเพื่อสนับสนุนชาวยิว

- 14.เฉลยธรรมบัญญัติ 16:17 ให้ตามที่ได้รับพระพรจากพระเจ้า
- 15.2 โครินธ์ 9:6-7 พระเจ้าทรงรักคนนั้นที่ให้อภัยใจยินดี
- 16.2 โครินธ์ 8:12 ของถวายจะเป็นที่ยอมรับ หากมีเจตนาที่ดี
- 17.มาระโก 12:41-44 เงินถวายของหญิงม่าย
- 18.กิจการ 4:32 ทุกคนแบ่งปันส่วนที่ตนมี

การเตือน

- 19.ฮักกัย 1:3-11 เจ้าหว่านมาก แต่เกี่ยวน้อย

สรุป

เราทั้งหลายเป็นผู้รักษาทรัพย์สินของพระเจ้า (1-5) พระองค์ได้ทรงมอบเวลาและโอกาสต่างๆ ความสามารถทั้งหลาย ทรัพย์สิน และพระพรอื่นๆอีกมากมายแก่โลกนี้ตลอดจนทรัพยากรทั้งหมดแก่เรา ทุกคนมีความรับผิดชอบในการใช้สิ่งเหล่านี้อย่างเหมาะสม เราแสดงออกถึงการยอมรับว่า พระองค์ทรงเป็นเจ้าของ ด้วยการรับใช้พระองค์ และรับใช้เพื่อนมนุษย์ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และด้วยการถวายทศางค์ (สิบชักหนึ่ง) (6-10) และการถวายทรัพย์อื่นๆ (11-16) แต่พระองค์ เพื่อจะทรงใช้ในการประกาศข่าวประเสริฐของพระองค์ และเพื่อการสนับสนุนคริสตจักรของพระองค์ให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ฉันทภาระคือ สิทธิพิเศษที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เราทั้งหลาย เพื่อเป็นการบำรุ้งเลี้ยงในความรักและการมีชัยชนะเหนือความเห็นแก่ตัวและความโลภ ผู้รักษาชื่นชมยินดีในพระพรอันเป็นผลมาจากความซื่อสัตย์ของเขา ที่เผื่อแผ่ไปสู่ผู้อื่น (18)

22. ความประพฤติตนของคริสเตียน

คริสเตียนนั้นแตกต่าง

1. 2 โครินธ์ 6:14 - 7:1 ความชอบธรรมและความชั่วร้ายมีสิ่งใดที่เหมือนกัน
2. 1 ยอห์น 2:15-17 อย่ารักโลกนี้
3. 1 เปโตร 2:9-12 ท่านเป็นบุคคลที่ถูกเลือกแล้ว จงเป็นแบบอย่างที่ดี
4. เอเฟซัส 5:1-21 จงทำตามแบบอย่างของพระเจ้า
5. 1 ยอห์น 2:6 หากเราเข้าสนิทในพระองค์ เราต้องเดินตามอย่างพระองค์
6. 2 ทิโมธี 2:22 จงหลีกเลี่ยงเสียจากราคะตัณหาของคนหนุ่ม

อุปนิสัยอันชอบธรรม

7. 1 เธสะโลนิกา 4:1-8 ดำเนินชีวิตให้เป็นที่พอพระทัยพระคริสต์
8. โคลโลสี 3:5-10 ประหารโลกีย์วิสัยตามทางของโลก
9. กาลาเทีย 5:19-21 ผู้ที่ประพฤติผิดบาปจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า

เครื่องประดับ

- 10.1 เปโตร 3:3-5 ความสวยงามของท่านนั้น อย่าให้เป็นเพียงการประดับภายนอก
- 11.1 ทิโมธี 2:9-10 ให้แต่งตัวสุภาพเรียบร้อย เหมาะสม และประดับด้วยการกระทำดี

ร่างกายของเรา

- 12.1 โครินธ์ 3:16 ท่านเป็นวิหารของพระเจ้า
- 13.1 โครินธ์ 6:19-20 ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระเจ้า
- 14.1 โครินธ์ 10:31 ไม่ว่าท่านจะทานหรือดื่มสิ่งใดๆ
15. โรม 12:1 ข้าพเจ้าวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่าน
16. เลวีนิติ 11 สัตว์ที่สะอาด

ข้อสรุป

17. **ฟิลิปปี 4:8** จงใคร่ครวญถึงสิ่งที่จริง...

18. **3 ยอห์น 2** ขอให้ท่านมีพลานามัยสมบูรณ์ และเจริญสุขทุกประการ

19. **กาลาเทีย 6:7-8** อย่าหลงเลย

สรุป

เราทั้งหลายได้รับการเรียกให้เป็นคนดี เป็นผู้คิด รู้สึกและแสดงออกสอดคล้องกับ
หลักธรรมของสวรรค์ (14) ด้วยเหตุที่พระวิญญาณทรงสร้างอุปนิสัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า
ภายในเรา จึงเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะมีผลแห่งพระอุปนิสัยอันบริสุทธิ์ มีความ
สมบูรณ์ และชื่นชมยินดีของพระคริสต์เท่านั้น ซึ่งก็หมายถึงว่าสิ่งบันเทิงและความ
สนุกสนานของ เราควรเป็นไปตามรสนิยมและความงามที่มีมาตรฐานสูงสุดของคริสเตียน
(7-9) ขณะเดียวกันยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย การแต่งกายของเรา
จึงควรเรียบง่าย เหมาะกับกาลเทศะและสะอาดเรียบร้อย ซึ่งเหมาะกับบรรดาผู้ถือว่าความ
งามไม่ได้อยู่ที่การแต่งกายภายนอก แต่อยู่ที่ความงามที่ไม่สูญหายไป คือการมีจิตใจที่
สุภาพและอ่อนน้อม (10, 11) โดยเหตุที่ร่างกายของเราคือวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์
จึงต้องดูแลเอาใจใส่ด้วยความฉลาด (14-15) เราจะบริโภคอาหารที่ส่งเสริมสุขภาพให้มาก
ที่สุดและไม่รับประทานอาหารที่ไม่สะอาดตามที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ (16) ส่งเสริม
สุขภาพด้วยการออกกำลังกายและพักผ่อนอย่างเพียงพอ เราตระหนักดีว่าสุรา เครื่องดื่ม
มีนเมา ยาสูบ และการใช้สิ่ง เสพติดทุกชนิด มีผลเสียต่อสุขภาพร่างกายของเรา จึงควรละ
เลิกทุกอย่าง จากนั้นมุ่งกระทำในสิ่งที่ส่งเสริมให้นำพาความคิดและร่างกายมาแทนที่ ผี
วินัยของพระคริสต์ ผู้ทรงปรารถนาให้เราทั้งหลายบริสุทธิ์สะอาดและสมบูรณ์ เพื่อจะมี
ความชื่นชมยินดีและเพียบพร้อมด้วยดีทุกประการ (17-18)

23. การสมรสและการมีครอบครัว

นำเสนอ ณ สวนเอเดน

1. ปฐมกาล 2:18-25 พระเจ้าทรงสร้างอาดัมและเอวา

การแต่งงานและการอยู่ร้าง

2. ยอห์น 2:1-11 การไปร่วมงาน ณ หมู่บ้านคานาของพระคริสต์ เป็นการรับรองการแต่งงาน
3. มัทธิว 5:31-32 พระคริสต์กล่าวถึงการอยู่ร้าง
4. มัทธิว 19:3-9 พระคริสต์กล่าวถึงการอยู่ร้าง
5. 1 โครินธ์ 7:10-11 อย่าแยกทางกันและแต่งงานใหม่กับบุคคลอื่น

ความสัมพันธ์ของครอบครัว

6. อีปสุ 13:4 จงให้การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง
7. ปฐมกาล 2:23, 24 หญิงนั้นมาจากชาย
8. ปฐมกาล 3:16 หลังจากการตกสู่ความบาป หญิงต้องได้รับการปกครองโดยชาย
9. 1 เปโตร 3:7 สามีน้องให้เกียรติแก่ภรรยา
10. เอเฟซัส 5:22-25, 28-33 ภรรยาให้ยอมฟังและให้เกียรติ สามีน้องให้รัก
11. โคลโลสี 3:18-21 ภรรยาให้ยอมฟัง สามีน้องให้รัก บุตรให้เชื่อฟัง
12. เอเฟซัส 6:1-4 บุตรให้เชื่อฟัง บิดาอย่าข่มขู่ให้โกรธ
13. อพยพ 20:12 จงให้เกียรติแก่บิดา มารดา
14. เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5-9 สอนบุตรถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า
15. สุภาษิต 22:6 จงสอนเด็ก...
16. 2 โครินธ์ 6:14 ท่านอย่าเข้าเทียมแอก

สรุป

การสมรสเป็นพิธีที่พระเจ้าได้ทรงสถาปนาขึ้นในสวนเอเดน (1) และได้รับการรับรองโดยพระเยซู (2) ว่าเป็นการผูกพันชายและหญิงให้เป็นคู่ชีวิตตลอดไป (5) คริสเตียนถือว่าการสมรส คือการถวายตัวแด่พระเจ้าและแก่คู่สมรสของตนเอง และควรเข้าสมรสกับผู้มี ความเชื่อเดียวกันเท่านั้น (16) ความรักระหว่างสองคน การให้เกียรติ การเคารพ (6-11) และความรับผิดชอบคือโครงสร้างของความผูกพันที่รวมทั้งสองเข้าไว้ด้วยกัน อันเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความรัก การชำระจิตใจ ความผูกพันใกล้ชิด และความสัมพันธ์ถาวรระหว่างพระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์ พระเยซูได้สอนเกี่ยวกับการหย่าร้างว่า บุคคลใดจะหย่าร้างคู่สมรสของตนเองไม่ได้ นอกจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งล่วงประเวณี (3-4) และไปแต่งงานกับผู้อื่น แม้ว่าบางครอบครัวไม่อาจปฏิบัติตามอุดมคตินี้ได้ทั้งหมด คู่สมรสผู้อุทิศตนแก่กันและกันในพระคริสต์อาจก้าวไปสู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันด้วยความรัก โดยการทรงนำของพระวิญญาณและการบำรุงเลี้ยงโดยคริสตจักร พระเจ้าทรง อำนวยพรแก่ครอบครัวและทรงประสงค์ให้สมาชิกในครอบครัวช่วยเหลือกันและกันเพื่อ ก้าวไปสู่ความเจริญอันสมบูรณ์ บิคารมาดามีหน้าที่เลี้ยงดูบุตรให้เขารักและเชื่อฟังพระเจ้า (11-12) เป็นตัวอย่างแก่บุตร สั่งสอนบุตรให้รู้ว่าพระคริสต์ทรงตีสอนด้วยความรัก ทรงดูแลเอาพระทัยใส่เสมอ พระองค์ทรงปรารถนาให้เขาเข้ามาเป็นสมาชิกในพระกายของพระองค์ คือ ครอบครัวใหญ่ของพระเจ้า จุดประสงค์สุดท้ายของข่าวประเสริฐ คือการเพิ่มพูน ความรักความผูกพันในครอบครัวให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นไป (14)

24. ราชกิจของพระเยซูในสถานศักดิ์สิทธิ์บนสวรรค์

ลักษณะหรือรูปแบบ

1. อพยพ 25:8-9 ให้เขาสร้างสถานนมัสการถวายแก่เรา
2. อีบรู 9:24 สถานศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ เป็นแบบจำลองจากสวรรค์
3. เลวีนิติ 16 การลบบาปประจำปี เป็นการชำระจากความผิดบาป

สถานศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริง

4. อีบรู 1:3 พระคริสต์ทรงประทับ ณ เบื้องขวาของพระเจ้า
5. อีบรู 8:1 มหาปุโรหิตผู้ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งแห่งพระองค์
6. อีบรู 9:23-24 สวรรค์เป็นสถานศักดิ์สิทธิ์
7. อีบรู 2:14-18 พระองค์จึงทรงต้องเป็นเหมือนกับเราทุกอย่าง เพื่อจะสามารถช่วยเราได้
8. อีบรู 4:14-16 มหาปุโรหิตของเรา ทรงทราบถึงความอ่อนแอของเรา

การพิพากษา

9. ดาเนียล 7:9-27 พระเจ้าในการพิพากษา
10. วิวรณ์ 14:6-7 ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว
11. วิวรณ์ 20:12 ผู้ที่ตายแล้วถูกพิพากษา
12. ยอห์น 5:30 พระเยซูทรงพิพากษาร่วมกับพระเจ้า

การชำระสถานศักดิ์สิทธิ์บนสวรรค์

13. ดาเนียล 8:13-14 จนถึง 2300 วัน...
14. ดาเนียล 9:24-27 490 ปีแห่งคำพยากรณ์ได้เริ่มต้นในเวลาเดียวกัน
15. วิวรณ์ 22:11-12 คนชอบธรรมก็ให้เขากระทำการชอบธรรมต่อไป

สรุป

มีสถานศักดิ์สิทธิ์ (พลับพลา) อยู่บนสวรรค์ เป็นพลับพลาแท้ที่พระเจ้าทรงตั้งขึ้น ไม่ใช่ด้วยมือของมนุษย์ (2) พระคริสต์ทรงปฏิบัติหน้าที่แทนเราทั้งหลายอยู่ภายในนั้น พระองค์ได้ถวายพระองค์เองบนไม้กางเขนเพียงครั้งเดียว เพื่อเป็นเครื่องถวายบูชาลบบาปแก่บรรดาผู้เชื่อ และเป็นเครื่องบูชาถวายเป็นเครื่องบูชาตลอดไป หลังจากที่พระองค์ได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้วได้รับการสถาปนาให้เป็นมหาปุโรหิต (8) และเริ่มทำหน้าที่เป็นคนกลางใน ปี ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นการสิ้นสุดช่วงเวลา 2300 วันตามคำพยากรณ์ (13-14) พระองค์ได้เสด็จเข้าสู่ขั้นตอนสุดท้ายของการถวายบูชา (ในอภิสุทธิสถาน) ทรงทำหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษา ซึ่งเป็นเงื่อนไขกำหนดการสูงสุดของการชำระบาปตามแบบอย่างของการชำระสถานศักดิ์สิทธิ์ ในวันลบบาป (3) ของคนฮีบรูในสมัยก่อน บรรดาสิ่งของเครื่องใช้ในพลับพลาแห่งสวรรค์ได้รับการชำระโดยพระโลหิตแห่งเครื่องบูชาของพระเยซู การพิจารณาพิพากษา (9-12) เปิดเผยให้บรรดาชาวสวรรค์ทั้งหลายได้เห็นคนเหล่านี้มาจากผู้ที่ตายในพระคริสต์ ด้วยเหตุนี้จึงสมควรเป็นผู้มีส่วนในการเป็นขึ้นมาจากความตายครั้งแรก นอกจากนี้เปิดเผยให้บรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ที่เข้าสนิทอยู่กับพระคริสต์รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและเชื่อพระเยซู ด้วยเหตุนี้คนทั้งหลายเหล่านี้จึงพร้อมถูกรับขึ้นไปสู่อาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์ การพิพากษานี้เป็นการพิสูจน์ให้เห็นความยุติธรรมของพระเจ้าในการช่วยบรรดาผู้ที่เชื่อพระเยซูได้รอด เป็นการประกาศว่าบรรดาผู้ดำรงความจงรักภักดีต่อพระเจ้าจะได้รับราชอาณาจักร เมื่อการปฏิบัติหน้าที่นี้ของพระคริสต์ สิ้นสุดลง จะเป็นสัญญาณแสดงว่าเวลาแห่งพระกรุณาของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ (human probation) สิ้นสุดลง ก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง (15)

25. การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์

พระคริสต์ทรงตรัสว่าพระองค์จะเสด็จกลับมา

1. ยอห์น 14:1-3 อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย...
2. มัทธิว 25:31 เมื่อบุตรมนุษย์ทรงพระสิริเสด็จมา...
3. ลูกา 9:26 ท่านจะมาด้วยพระสิริของท่านเอง...
4. ลูกา 21:25-33 เมื่อท่านเห็นหมายสำคัญเหล่านี้...อาณัติกรของพระองค์ก็อยู่ใกล้แล้ว
5. มัทธิว 24:33, 36-39 เราไม่ทราบเวลา แต่เราเห็นหมายสำคัญต่างๆ
6. มัทธิว 24:14 ข่าวประเสริฐต้องถูกประกาศออกไป

ความคาดหวังของเหล่าสาวกถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซู

7. กิจการ 1:9-11 พระเยซูองค์เดียวกันนั้น
8. 1 เธสะโลนิกา 5:1-6 จงเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมา
9. ทิตัส 2:11-14 ขณะที่รอคอย ให้ดำเนินชีวิตด้วยการบังคับตน

หมายสำคัญแห่งการเสด็จกลับมา

10. 2 ทิโมธี 3:1-5 เวลาแห่งความทุกข์ยาก ในวาระสุดท้าย
11. มัทธิว 24:4-31 อย่าให้ผู้ใดล่อลวงให้หลง ความรักจะเยือกเย็นลง ฯลฯ

จงเตรียมพร้อม

12. **มัทธิว 25:1-13** คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน
13. **มัทธิว 25:14-30** คำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์
14. **มัทธิว 24:42-44** จงเฝ้าระวัง เตรียมพร้อม พระองค์จะเสด็จมาอย่างที่คุณไม่คาดฝัน

การฟื้นคืนชีพของผู้ชอบธรรม

15. **ยอห์น 11:25** เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต
16. **วิวรณ์ 1:7** พระองค์จะเสด็จมา และนายน้ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์
17. **1 เธสะโลนิกา 4:13-18** ผู้ที่ตายแล้วจะฟื้นขึ้นไปพบกับพระองค์
18. **1 โครินธ์ 15:51-54** เราจะไม่ว่างหลับหมดทุกคน

การฟื้นคืนชีพสองลักษณะ

19. **กิจการ 24:15** การเป็นขึ้นมาจากความตายของคนที่ชอบธรรม และคนที่ไม่ชอบธรรม
20. **ยอห์น 5:25, 28-29** การฟื้นคืนชีพสองลักษณะ
21. **วิวรณ์ 20:4-6** ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุข
22. **มัทธิว 25:31-46** แกะและแพะ

23. **2 ทิโมธี 1:10** พระคริสต์ได้ทรงกำจัดความตายให้สูญสิ้น และได้ทรง
กระทำให้อชีวิตและสภาพอมตะกระจ่างแจ้ง

สรุป

การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ (1-6) คือความหวังอันน่ายินดีของคริสตจักร เป็นจุดสุดยอดอันยิ่งใหญ่ของข่าวประเสริฐ การเสด็จกลับมาของพระผู้ช่วยให้รอดจะเป็นจริงตามที่กล่าวไว้ (7) เห็นด้วยตัวเอง เห็นได้ด้วยตา และทั่วโลก (14, 16) จะเห็นเหตุการณ์นี้ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา บรรดาคนชอบธรรมที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมา (17, 18) จะได้รับศักดิ์ศรีร่วมกับบรรดาผู้ชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่ และถูกรับขึ้นไปบนฟ้าสวรรค์ แต่บรรดาคนอธรรมจะตายหมด คำพยากรณ์ต่างๆ ที่บ่งบอกถึงการเสด็จมาของพระคริสต์รวมทั้งสภาพการณ์ต่างๆ ของโลกได้เกิดขึ้นเกือบครบถ้วนแล้วแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในอีกไม่ช้านี้ (10, 11) เวลาแห่งการเสด็จมาไม่ได้รับการเปิดเผยว่าจะเป็นเมื่อไร เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายจึงสั่งสอนเสมอว่า จงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมตลอดเวลา อยู่เสมอ (8, 9, 12, 13)

26. ความตายและการเป็นขึ้นมาจากความตาย

ทุกคนต้องตาย

1. โรม 6:23 ค่าจ้างของความบาปคือความตาย
2. ปฐมกาล 2:17 วันใดที่เข้ากินกิน เจ้าจะต้องตายแน่
3. 1 โครินธ์ 15:21-22 ความตายได้อุบัติขึ้นเพราะมนุษย์คนหนึ่ง การเป็นขึ้นมาจากความตายก็เช่นเดียวกัน
4. 1 ทิโมธี 6:15-16 พระองค์ผู้เดียวทรงอมตะ

ความตายคือการนอนหลับ

5. ยอห์น 11:11-14 ลาซารัสหลับ- เขาตาย
6. 1 เธสะโลนิกา 4:13-15 คนตายหลับอยู่

สภาพของความตาย

7. ปัญญาจารย์ 9:5-6, 10 คนตายไม่รู้อะไรทั้งสิ้น
8. สดุดี 146:4 คนตายกลายเป็นดิน
9. สดุดี 115:17 คนตายไม่สรรเสริญพระเจ้า

การฟื้นคืนชีพ

10. 1 โครินธ์ 15:51-55 เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่
11. ยอห์น 5:28-29 บรรดาผู้ที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพ จะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์
12. 1 เธสะโลนิกา 4:13-18 ผู้ที่ตายแล้วจะฟื้นขึ้น ไปพบพระองค์
13. โกลโลสี 3:4 เมื่อพระคริสต์ทรงปรากฏ ท่านก็จะปรากฏพร้อมกับพระองค์ในศักดิ์ศรีด้วย

14. วิวรรณ์ 20:5 คนชั่วจะฟื้นขึ้นในการฟื้นคืนชีพครั้งที่สอง

สรุป

ค่าจ้างของความบาปคือความตาย(1) แต่พระเจ้าพระองค์เดียวผู้ทรงเป็นอมตะ (4) จะทรงประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่บรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงไถ่แล้ว ทุกคนที่ตายแล้วจึงอยู่ในสภาพไร้ความรู้สึกใดๆ (5-9) จนถึงวันนั้น เมื่อพระคริสต์ผู้ทรงเป็นชีวิตของเราจะเสด็จมาปรากฏ บรรดาผู้ชอบธรรมที่ตายแล้วและที่ยังมีชีวิตอยู่จะได้รับศักดิ์ศรีและถูกรับขึ้นไปพบกับพระผู้ช่วยให้รอดของเขabenห้องฟ้า (10-13) ส่วนการฟื้นขึ้นมาจากความตายครั้งที่สอง เป็นการฟื้นขึ้นมาจากคนอธรรม จะเกิดขึ้นหลังสิ้นสุดเวลาหนึ่งพันปีแล้ว (14)

27. เวลาหนึ่งพันปีและการสิ้นสุดของความบาป

ระยะเวลาหนึ่งพันปี

1. **วิวรณ์ 20:1-3** ซาตานถูกมัดไว้พันปี
2. **เยเรมีย์ 4:23-26** โลกร้างและว่างเปล่าในระยะหนึ่งพันปี
3. **วิวรณ์ 20:4** ผู้ชอบธรรมร่วมพิพากษาเป็นเวลาหนึ่งพันปี
4. **1 โครินธ์ 6:2-3** ธรรมิกชนจะร่วมในการพิพากษา
5. **วิวรณ์ 20:5** คนอื่นๆที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี
6. **วิวรณ์ 20:6** ผู้ชอบธรรมจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี
7. **วิวรณ์ 20:7-9** หลังจากหนึ่งพันปี ซาตานจะรวบรวมคนอธรรมที่ฟื้นขึ้นมาเพื่อโจมตีคนนั้น

การสิ้นสุดของความบาป

8. **วิวรณ์ 20:9-15** คนอธรรมและพญามารถูกทำลาย
9. **เอเสเคียล 28:18-19** พญามารจะถูกทำลายไปตลอดนิรันดร์กาล
10. **2 เรสะโลนิกา 1:6-8** คนอธรรมถูกลงโทษ
11. **มาลาคีย์ 4:1** คนอธรรมถูกทำลาย

โลกใหม่

12. **เปโตร 3:10-14** โลกถูกทำลายด้วยไฟ จากนั้นจะมีท้องฟ้าอากาศใหม่และแผ่นดินโลกใหม่
13. **วิวรณ์ 21:1-5** ท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

สรุป

เวลาหนึ่งพันปี เป็นช่วงเวลาที่พระคริสต์และบรรดาธรรมิกชนจะครอบครองสวรรค์
ร่วมกัน เป็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นระหว่างการเป็นขึ้นมาจากความตายครั้งแรกและครั้งที่
สอง (1-6) ในระหว่างนั้นการประพาศของบรรดาคนอธรรมที่ตายแล้วจะถูกนำมา
พิจารณาตัดสิน (3-4) โลกจะถูกทิ้งร้าง ไม่มีมนุษย์ผู้มีชีวิตอาศัย (2) ซาตานและทูตของมัน
จะครอบครองโลกนี้ (1) เมื่อสิ้นสุดเวลาหนึ่งพันปี พระคริสต์ บรรดาธรรมิกชนและนคร
บริสุทธิ (เยรูซาเล็มใหม่) จะลอยลงมาจากสวรรค์สู่โลก จากนั้นบรรดาคนอธรรมที่ตาย
แล้วจะเป็นขึ้นมา พวกเขาจะร่วมกับซาตานและทูตของมัน เพื่อล่อมนครนั้นไว้ (7) แต่ไฟ
จากพระเจ้าจะลงมาเผาผลาญพวกเขาทั้งหมดและชำระโลกนี้ (8, 10, 11) ดังนั้นทั่วทั้ง
จักรวาลจึงเป็นอิสระจากความบาปและคนบาปตลอดนิรันดร์ (9)

28. โลกใหม่

โลกใหม่

1. 2 เปโตร 3:13 เราจึงคอยท้องฟ้าอากาศใหม่และแผ่นดินโลกใหม่
2. อีสยาห์ 65:17-25 ฟ้าสวรรค์ใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ สิงโตและลูกแกะ
3. วิวรณ 21:1-7 โลกใหม่
4. วิวรณ 21:22-27 สง่าราศีของนครเยรูซาเล็มใหม่
5. วิวรณ 22:1-5 นครเยรูซาเล็มใหม่
6. วิวรณ 11:15 พระคริสต์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์

สรุป

ในโลกใหม่ (1, 2) ที่บรรดาคนชอบธรรมจะเข้าไปอาศัยอยู่นั้น พระเจ้าจะทรงจัดเตรียม บ้านถาวรนิรันดร์ให้แก่บรรดาผู้ได้รับการไถ่ให้รอดแล้ว ซึ่งจะมีสภาพแวดล้อมเพื่อการ ดำรงชีวิต ความรัก ความชื่นชมยินดีและการเรียนรู้ในเรื่องราวการประทับอยู่ด้วยของ พระองค์ตลอดไปเป็นนิตย์ (3-5) ที่นี้พระเจ้าจะประทับอยู่ท่ามกลางประชากรของ พระองค์ ความทุกข์ยากและความตายสูญสิ้นไปแล้ว ความขัดแย้งต่อสู้อันยิ่งใหญ่ (ระหว่างพระคริสต์กับซาตาน) ได้สิ้นสุดลงแล้ว จะไม่มีความบาปอีกต่อไป ทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตจะร่วมประกาศให้รู้ทั่วไปว่า พระเจ้าทรงเป็นความรัก และ พระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์ (6) อาเมน

ฝ่ายพระองค์ตรัสตอบว่า “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ‘มนุษย์จะบำรุงชีวิต
ด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมา
จากพระโอษฐ์ของพระเจ้า’” **มัทธิว 4:4**

อาร์มิน คริทซิงเงอร์

Book Edited Version 4

Armin Kritzing

www.trustthisword.com

arminkritzing@live.com

©2020 Armin Kritzing

YouTube: Armin Kritzing